

Divadlo.

Občané zdejší obce velmi dobře navštěvují divadelní představení. Divadlo
Protože místních ochotnických představení je málo, zvali osvě-
lové pracovníci do zdejší obce ochotnické divadelní soubory z o-
kolních měst a obcí. Od roku 1950 najíždí do obce pravidelně
se všemi hrami oblastní Beskydské divadlo z Nového Jičína.
Protože většina představení se koná ve všední den, bývají tato
velmi dobře navštívena. Sedlnice měla na představeních Beskyd-
ského divadla nejlepší průměrné návštěvy (ve) z venkovských obcí
jeho zájezdové oblasti. Od roku 1945 do konce roku 1954 bylo
v obci sehráno

- 11 představení místních ochotníků pro dospělé,
- 4 představení místních ochotníků pro mládež (dětská),
- 13 představení ochotníků z okolních obcí pro dospělé,
- 1 představení ochotníků z okolních obcí pro mládež,
- 5 představení Věsnického divadla z Prahy pro dospělé
- 3 loutková představení Věsnického divadla z Prahy pro mládež
- 31 divadelních představení Beskydského divadla z Nového
Jičína).

177-186

187-

Pláného divadelního ochotnického souboru v obci není. Diva-
delní představení jsou pořádána příležitostně různými spolky. Di-
vadelní představení jsou pořádána v místnostech obecního hos-
tince, které byly v r. 1949/50 pro provoz divadla upraveny a přístře-
něny.

Kino.

Již v roce 1945 bylo v obci kino. Provozovatelem byl bartoš-
vický občan Lorenc. Ten provozoval kino ve vlastní režii. Proto-
že měl zastaralý promítací přístroj, bylo kino na jaře v r. 1946
ukončeno.

Kino.

223

Později bylo kino obnoveno a provoz zahájen v únoru r. 1950.

Kino je umístěno rovněž v sále obecního hostince. Úpravy byly pro-

deny nákladem místního národního výboru, zařízení dodala krajská správa československého státního filmu v Ostravě. Filmová představení jsou předváděna pravidelně každou neděli odpoledne a večer. Místnosti však provozu kina nevyhovují.

Knihovna.

Knihovna Knihovna byla umístěna skoro šest let v nevyhovujících místnostech v budově M. N. V. V roce 1952 byla knihovna umístěna v rámci knihovny uvedl do pořádku učitelský sbor národní školy. Knihovna čítá asi 1200 svazků. Prvním knihovníkem byl důchodce František Poláček z č. 65. Po jeho onemocnění převzal knihovnu Jaromír Olejáček mladší. Od roku 1952 je knihovníkem učitelka Drahošlava Jančarová-Olejáková.

Taneční zábavy.

Lidová zábava V období let 1949-1953 t. j. za dobu pěti let bylo v obci pořádáno spolky a různými složkami 20 společenských plesů s 4556 návštěvníky, 7 plesů maskárních s 2662 návštěvníky, 7 výletů v přírodě s 1987 návštěvníky, 5 dožínkových slavností s 2670 návštěvníky, 5 kácení máje s 1070 návštěvníky, 5 Silvestrovských večerů s 1440 návštěvníky, 2 karnevaly v přírodě s 880 návštěvníky, 3 Mikulášské večery s 370 návštěvníky, 36 svatebních zábav s 4312 účastníky a 34 tanečních zábav s 6070 návštěvníky. Celkem 124 podniky s tancem se skoro 26.000 návštěvníky. Z jiných kulturních podniků za totéž období uvádíme bylo: 2 koncerty pěvecké, 1 koncert instrumentální 16 estrád, akademií a pásem, 2 vystoupení národopisných souborů, 5 tělovýchovných a sportovních podniků, 3 výstavy knih, 6 výstav obrazů, 17 různých přednášek, 26 veřejných projevů, manifestací a oslav a různé jiné podniky. V letech 1953 a 1954 bylo pořádáno poměrně málo podniků, protože obecní dávka ze vstupného byla zvýšena na 40 procent z hrubé kázy.

9. Život spolkový.

Po skončení osídlení rozvíjel se v obci zvolna i život spolkový. Již koncem roku 1945 byly v obci organizace všech politických stran a to komunistické strany československa, čsl. sociální demokracie, čsl. strany lidové a čsl. strany národně socialistické. Zemědělci byli organizováni bez rozdílu politické příslušnosti v rájmové organizaci „Jednotném svazu českých zemědělců.“ Brzy bylo založeno také „Zemědělské strojní družstvo“, které splynulo v roce 1950 s jednotným zemědělským družstvem. Osvětovou práci usměrňovala a řídila „Místní rada osvětová“ a později po reorganizaci slátní péče osvětové v r. 1950 „Osvětová beseda.“ Při Místní radě osvětové pracoval „Dramatický odbor místní osvětové rady.“

V roce 1945 byla také obnovena činnost „Odboru Národní jednoty“, která byla okupací přerušena. V roce 1949 byly Národní jednoty na celém území slátny zlikvidovány. Protože odbor Národní jednoty vykonával v obci kus dobré práce, je mu věnována v této knize několik řádků. Místní „Odbor Národní jednoty“ byl založen na popud české sedlnické menšiny na spolupráce příbořského okresu Národních jednot asi v letech 1922-1923. Zachytil přesně minulost odboru nebylo možné, protože všechny písemnosti odboru se v osudném roce 1938 ztratily. Přesto podařilo se na spolupráce se starými členy odboru sestavit alespoň přibližný obraz o životě odboru.

Předsedy byli: prvním předsedou byl Týleček, po něm řídící učitel Alois Šlezar, Bedřich Říha, rolník, řídící učitel Vladimír Pražák, ředitel měšťanské školy Josef Bouchal a po jeho smrti v roce 1947 František Hanzelka. Odbor byl po celou dobu svého trvání oporou národnostního boje s místními Němci. Zásluhou odboru byla v obci otevřena česká knihovna, v roce 1925 otevřena česká menšinová škola, později česká mateřská škola a v r. 1936-1938 postavena nová budova české menšinové školy. Nová budova byla

vystavěna nákladem 330.000 Kčs. Odbor započal stavbu s poklad-
ni holovostí 37.000 Kčs. Na stavbu kromě členové odboru svými
majetky. Ústřední matice školoká přispěla obnosem 30.000 Kčs.
Další část nákladu byla uhrazena sbírkami. Na budově však
zůstal dluh 140.000 Kčs, jímž byla budova hypotekárně zatíž-
na ve prospěch městské spořitelny v Příboře. Poremek v ceně 35.000
Kčs zakoupil stáb. Budova byla slavnostně otevřena a předá-
na školokým účelům dne 22. května 1938. Slavnost byla potaže-
na deštěm a nepříznivou politickou situací ve státě. Protože
v budově byla umístěna státní menšinová škola, zavázal se
stáb, že bude platit roční nájemné, které měl poukazovat pří-
mo městské spořitelně v Příboře. V důsledku mnichovského dik-
tátu byla obec Sedlnice přičleněna v říjnu k Německu. Vybavení
školy bylo zabaveno a na škole se 10. října 1938 objevil nápis:
„Das bante die ČSR für sieben tschechische Kinder!“ (Postavi-
ČSR pro 7 českých dětí!). I počátku byla v budově německá
měšťanoká škola, později zde byl umístěn polní lazareť. Při
osvobozovacích bojích budova neutrpěla. Dne 1. září 1945 bylo
v ní opět po sedmi letech zahájeno vyučování. Do obce se vrátil
dřívější ředitel školy Josef Bouchal, který obnovil činnost
odboru Národní jednoty. Po likvidaci odboru se stal majitelem
budovy čsl. stáb. Za dobu své činnosti od obnovení do likvi-
dace věnoval odbor z výtěžku svých podniků školám 25.000 Kčs.

Včelařství V roce 1945 byl založen v obci „Včelařský spolek.“ Mezi novými osíd-
lenci bylo málo včelařů. V prvních dnech poválečných se staral
o všechna včelstva, kterých bylo asi 150, místní občan Alois Holub.
Ten organizoval i další práci včelařů - novoosídlenců. Jeho zá-
sluhou vykazuje místní včelařství v prvním desetiletí dobré
výsledky. Předsedy spolku byli od r. 1945 do konce roku 1954:
Holub Alois 3 roky, Krakovský Rudolf 3 roky, František Mácha 3 r.

Jednatelemi spolku byli: Mičaník Ludvík 1rok, Mácha František 3 roky, Holub Alois 5 let. Průměrný výnos z 1 včelstva činí 7 kg, v dobrých letech až 15 kg.

Přehled o včelařství za období 1945-1955:

Rok:	Počet včelstev soukromých včelařů	Počet včelstev státních lesů	Počet včelařů	Dodávka medu v kg.
1945	160	—	30	—
1946	145	—	33	132
1947	129	—	34	130
1948	152	—	36	156
1949	186	—	38	111,5
1950	194	11	35	294
1951	187	25	37	348
1952	214	25	38	279
1953	190	46	37	247
1954	135	77	33	232,5

Velmi nepříznivé podmínky pro chov včel byly v letech 1952-53.

V posledních letech vyskytla se u některých chovatelů ojediněle nákazlivá včelí choroba acarinosa. Včelstva byla léčena zvláštním chemickým přípravkem.

Také mládež má již od roku 1945 svou organizaci. Je to Svaz mládež české mládeže - ČSM. Organizace mládeže nemá schopných funkcionářů a její činnost je velmi slabá. Mladí lidé jsou většinou zaměstnaní a mají zajištěný výdělek. Velmi málo mladých lidí je zapojeno do práce v komunistické straně, v různých spolcích, organizacích a jiných složkách veřejného života. Do roku 1948 v obci vyvíjel činnost oddíl Junáků - skautů. Činnost této mládežnické organizace byla v r. 1948 na území celého státu zastavena. Místo ní byly na školách založeny Pionýrské organizace. Vedoucími této organizace jsou příslušníci svazu mládeže.

Dostli dobře si vede bývalý sbor dobrovolných hasičů, nyní Československý svaz požární ochrany. Tato organizace byla založena již v r. 1945. Má poměrně málo členů, kteří konají práci ve sboru s nadšením. Požární nářadí bylo převzato po Němcích. Přikrčka byla důkladně opravena nákladem 21.000 Kčs staré měny. V roce 1950 sbor zakoupil sirénu a nákladní auto, vše v ceně 130.000 Kčs staré měny. Tyto předměty byly zakoupeny za peníze z podniků sboru. Sbor je v přítomné době velmi dobře vybaven. Od r. 1945 do konce r. 1954 zazáhl sbor při těchto požárech: V r. 1945 při požáru domku č. 275 u barošovicického mostu, v r. 1948 při požáru stodoly u č. 248, v r. 1951 při požáru stodoly u č. 36 a v r. 1951 dvakrát při požáru stohů JID. 3. července 1953 podarilo se zlikvidovat požár stodoly č. 246. Ve stodole se vzněla fůra slámy. Dne 1. února 1954 vznikl požár v č. 180. Dům úplně vyhořel, protože byl silný mráz (-27°C) a hašení vodou nebylo možné.

Tělesná výchova

V roce 1946 založilo několik sportovců fotbalový klub SK Lednice. Místní národní výbor pronajal klubu hřiště na bývalém pánském hostinci č. 343. V roce 1948 byla založena v obci „Tělocvičná jednota Lokol“. Sportovní klub byl organizačně zapojen do organizace Lokol. V přítomné době je zapojen do Lokola také šachový odbor, který si vede velmi dobře. V roce 1950 byl Lokolu přidělen bývalý hostinec č. 106. Láň tohoto hostince je v I. poschodí, je poměrně nízký a pro tělocvičnu plně nevyhovuje. Lokol pořádá každoročně v červnu „Lokolské dny“. Program těchto dnů vyplňuje většinou záclva kdejších škol. Účast dorostu a dospělých při cvičení je malá. V roce 1951 obdržel Lokol pro cvičení tělocvičné nářadí v ceně 40.000 Kčs staré měny. V roce 1953-1954 byla postavena na hřišti kabina a bylo započato s budováním nového hřiště. Přemístění remíny bylo provedeno buldozemem. K tomu bylo přemístěno asi 2.500 m³ remíny.

V letech 1947-1948 cvičila mládež ve Svazu brannosti. Zde se měli mladí muži a dívky naučit základním prvům vojenského výcviku. Výcvik vedli náložní důstojníci a poddůstojníci. Svaz brannosti byl v r. 1948 zrušen. V roce 1952 byla však činnost mající na světelu před-vojenský výcvik obnovena. O výcvik se stará Svaz pro spolupráci s armádou - Svazarm. Instruktory jsou opět náložní důstojníci a poddůstojníci. Chlapci, kteří mají nastoupit vojenskou službu, navštěvují výcvik povinně.

Nakonec uvádím přehled spolků, družstev a organizací podle stavu na konci roku 1954:

- 1, Jednotné zemědělské družstvo,
- 2, Komunistická strana československá (242 členů),
- 3, Československý svaz mládeže,
- 4, Dobrovolná sportovní organizace Lokol,
- 5, Československý svaz požární ochrany,
- 6, Svaz československosovětského přátelství,
- 7, Svaz pro spolupráci s armádou (Svazarm),
- 8, Včelařský spolek,
- 9, Spolek chovatelů drobného zvířectva,
- 10, Místní organizace Československého červeného kříže,
- 11, Místní honební společnost,
- 12, Odbočka Svazu československých invalidů a důchodců,
- 13, Místní výbor Národní fronty,
- 14, Osvěťová beseda,
- 15, Hudební odbor Osvěťové besedy.

10. Význačné události-1945-1954.

Počasí

V tomto oddíle bude pojednáno o zvláštních událostech, které nebylo možno zařadit do žádného z předchozích oddílů této knihy. Jsou v něm zachyceny pozoruhodnější události za období od r. 1945 do konce roku 1954. Úvodem bude pojednáno o počasí a živelních pohromách.

1945: Zima v roce 1945 byla dosti silná. Zvláště v měsíci lednu a únoru byly dosti silné mrazy. Jaro bylo dosti vlhké. Dne 2. května byla plískanice se sněhem. Úroda v tomto roce byla velmi bohatá. V tomto roce bylo hodně medu.

1946: Zima byla mírná.

1947: Zima 1946/7 byla velmi suchá. V zimě utrpěly hodně ovocné stromy a také křeh hodně shádala. Tající okryly mnoho ovocných stromů. Z jara bylo velké sucho. Skoro celý 6 týdnů nepršelo. Po celou tuto dobu byla obloha bez jediného mráčku. Přes den byla veliká vedra, až 30°C i více. Sena bylo velmi málo. V tomto roce obdrželi zemědělci při splnění dodávek zvláštní příplatky.

1948: Zima 1947/48 byla mírná. Sněhu bylo málo a to od poloviny ledna do konce ledna. Jaro bylo poměrně chladné a deštivé. Úroda byla dobrá, zřejmě velmi pěkná.

1949: Dne 2. ledna řádila po celou noc od večerních hodin víchřice. Střechy mnoha domů a stodol byly silně poškozeny. Také telefonní a elektrické vedení bylo na mnoha místech přetrháno. Zima 1948/49 byla mírná. Sníh napadl až v druhé polovině února. Ze 6. na 7. března uhořel mráz. Teplota klesla na -20°C. Mnoho skřivánek následkem nevyklého mrazu pomrzlo. Podzim byl velmi pěkný. V důsledku pěkného počasí se velmi rozmnožily myši. Zato léto bylo deštivé. Skoro celý červen vytrvale pršelo. Také v červenci a v srpnu asi po dobu jednoho týdne pršelo.

Lednička vyhlíala v tomto roce 3krát z břehů a to 2. července, 20. července a 16. srpna.

1950: Podzim tohoto roku byl velmi deštivý. Jednotné zemědělské družstvo jen s velikou námahou provedlo kaseti orimů na sečlených lánech.

1951: Jaro bylo velmi deštivé. Družstevní lány brambor a cukrovky byly velmi silně zapleveleny. Silně se rozbužela ohnice. Brambory byly dosazeny až 20. června. 11. května se po lijáckých prudce rozvodnila a z břehů vyhlíala Lednička.

1952: Na jaře bylo pěkné počasí jen několik dnů. V těchto dnech bylo provedeno seti jařin. Pak nastaly opět deště jako v předchozím roce. Okopaniny byly opět silně zapleveleny. Deštivé počasí trvalo až do konce června. Pak bylo asi do poloviny srpna pěkně a opět nastaly deště. Mnoho obilovin na poli shnilo. Také sklizeň brambor a řepy byla obličná. Čtrnáctá pracovní skupina JZD sklídila brambory koncem dubna předešlého roku.

1953: Dne 9. května napadl sníh. 8. května byl silný mráz. 10. května padal po celý den sníh. Napadlo asi 10 cm sněhu. Sníh se stromům bylo nutno setřásat, protože sníh byl těžký a lámal větve stromů. Úroda ovoce byla velmi malá. Počátkem října byly asi po dobu 14ti dnů dosti silné deštivé přehánky.

1954: Zima 1953/54 byla dosti tuhá. Zvláště v lednu a po celý únor byly silné mrazy. Červen a červenec byl velmi deštivý. Koncem června byl prudký liják při kterém spadlo přes 100 mm vody. Žně začly koncem července. Do té doby bylo naměřeno přes 200 mm srážek. Podzim byl pěkný a teplý. Úroda ovoce byla velmi dobrá.

Rok 1945.

Boje o obec Lednici se odehrály ve dnech 2. až 5. května. Rudá Dny osvobození armáda postupovala na Lednici dvěma směry. Ze západu

od Příbora a ze severu. O severní část obce započaly boje již 2. května. Zvlášť tuhé boje byly svedeny o dolní konec obce se silnicí vedoucí z Příbora do Bultovic a o železniční stanici. Dne 2. května přiblížily se oddíly Rudé armády až k severozápadní a severní části katastru. Německé obyvatelstvo z obce evakovalo. Průchod evakovaných šel po státní silnici směrem k Novému Jičínu. Evakující obyvatelstvo dosáhlo prostoru severovýchodní Moravy a to město Lumperku, Hlavenberku, Uničova a Červené Vody. Boje o střední část obce se odehrály ve čtvrtek a v pátek (3. a 4. května). Ustupující německá armáda vyhodila do povětří všechny mosty přes Sedlničku. Tento čin nemohl mít a neměl žádného vlivu na vítězný postup Rudé armády. Ze západu přišly oddíly Rudé armády po státní silnici. Do Borova dorazily v neděli ráno a spojily se s oddíly postupujícími ze severu. Při bojích o obec padlo 14 rudoarmějců. Počet padlých příslušníků německé armády není znám, ale jejich počet byl pravděpodobně daleko větší. Protiválečné boje skončily 9. května zdvihla se část oddílu Rudé armády. Při návratu do vlasti o prázdninách zdržovaly se v obci větší oddíly, které byly uláborěny na hřišti na bývalém panském hostinci. Vojenská hudba vyhrávala každý den v poledne ruské pochodové písně. Také v budově měšťanské školy byly v téže době ubytovány oddíly Rudé armády. O prázdninách pochodovalo do ráje do Lovělského svazu přes 20.000 německých rajalců po silnici od Nového Jičina k Místku. Rudoarmějci se sháněli po jízd-ních kolech (dávaj mašinku), po náramkových a kapesních hodinkách, po rádiových přijímačích a po jiných výrobcích drobného průmyslu. Jeden ruský kapitán si jezdil po odchodu ze Sedlnic pro radio až z Bílova v Polsku. Ihned v prvních dnech po skončení bojů bylo započato s osídlováním obce. Češi i Němci žili v obci až do provedení odsunu v roce 1946. Všechný majetek Němců byl v roce 1945 konfiskován dekrety presidenta republiky.

Dne 4. srpna 1945 byla provedena první měnová opatření. Veškerá říšsko-^{Výměny peněz} německá platidla byla vyměňována za platidla protektorátní. Každý obdržel 1000 Kč v protektorátní měně, Němci 300 Kč. Všechny oslabní peníze byly uloženy jako vklad. Tyto vklady nesměly být vypláceny. Byly to takzvané vázané vklady. Také vklady uložené v době před rokem 1938 nesměly být vypláceny. Vlastníci úspor nemohli v důsledku těchto opatření volně nakládat se svými úsporami. Toto opatření bylo nutné, protože všude bylo velké množství marek.

Další výměna peněz byla provedena počátkem listopadu 1945. Tehdy porbyly platnosti až na drobné mince veškerá protektorátní a protektorátní platidla. Do oběhu byly dány nové peníze. Každá osoba obdržela 500 Kčs v nových penězích. Oslabní peníze si mohl uložit jako vklad, který byl rovněž vázan. Současně byly upraveny veškeré ceny potravin a výrobků. Také mzdové byly upraveny. Všeobecně stouply ceny a mzdy trojnásobně oproti dosavadním cenám.

Dne 17. srpna 1945 konaly se v Příboře první odvody v osvobozené vlasti. K odvodům byli povoláni všichni branci, kteří v letech 1938-1945²²⁵ v odvodů nebyli.

V prvních dnech po osvobození byly povolány některé ročníky náložních vojinů, poddůstojníků a důstojníků k svým dřívějším vojenským útvaram. Jejich úkolem bylo vybudovat znovu armádu, které jsme po dobu okupace neměli.

Rok 1946.

Počátkem srpna vykonal prezident republiky dr. Edvard Beneš okružní cestu po osvobozené vlasti. ^{E. Beneš} Protože cesta vedla od N. Jičína k Příboře, shromáždilo se obyvatelstvo zdejší obce v Borovci podél silnice a svého presidenta nadšeně pozdravovalo. Osady, vesnice a města jimiž průvod presidentův v autech projížděl byly slavnostně vyzdobeny. Podél celé trati stály čestné strážné spolky, armády a uniformovaných složek.

Rok 1947.

Borovec

Na základě výnosu ministerstva vnitra byla horní část obce u státní silnice k Lednicím náležející doposud zvaná Dreigiebel přejmenována od května t. r. na Borovec. Podle register obecních města Příbora ze XVI. století měl Příbor u lesa Trývaldu rybník zvaný Borovec, nyní louka, který skýtal hojně ryb i divoké kachny. Hráze rybníka jsou zřetelné do dnešní doby. Snad název rybníka měl určitý vztah ke skupině domů poblíž ležících a do Lednic náležejících, případně k lesu, ležícímu na katastru obce.

Rok 1948.

J. Masaryk +

Dne 13. března se konala pietní vzpomínka na ministra zahraničí Jana Masaryka, který spáchal dne 7. března 1948 sebevraždu.

Krádež peněz
v MNV.

Dne 7. června mezi 13. a 14. hodinou odpolední se odehrávala u kamčeného stolu a u kamčené místnosti místního národního výboru sa zvláštních okolností peníze. U stolu bylo asi 48.000 Kčs staré měny. Přes několikrát vyšetřování nepodařilo se pachatele najít.

Volba presiden-
ta.

Národní shromáždění zvolilo dne 14. června 1948 ve své slavnostní schůzi konané ve Vladislavském sále pražského hradu prezidentem republiky dosavadního předsedu vlády

Klementa Gottwalda.

Nový prezident, užívaný důvěrou všeho československého lidu se narodil dne 23. listopadu 1896 v Dědicích na Hané. Jeho rodiče byli malozemědělci a tento původ zanechal v jeho osobnosti trvalé znaky. Nový prezident vyšel z lidu, zůstal mu věrný a pracoval vždy pro blaho národu Československa.

Dne 15. června 1948 byla schválena prezidentem republiky nová vláda. Předsedou vlády byl jmenován

Antonín Zápotocký.

Narodil se 19. prosince 1884 v Lákolanech na kladensku. V Mělníku se vyučil kameníkem. Počala vláda republiky si stanovila jediný úkol. Pokračoval v uskutečnění všech úkolů, které jasně vylýčil prezident republiky Klement Gottwald.

Dne 3. září 1948 zemřel prezident Budovatel
dr. Eduard Beneš.

Smrt E. Beneše

Pietní vzpomínka se konala dne 8. září v obecním hostinci. Domy, školy a úřady byly vyzdobeny na znamení smutku vlajkami ve smuteční úpravě.

Rok 1949.

Od 1. ledna byl zaveden volný prodej některých druhů potravin, **Volný prodej** prádla, šatstva, obuvi a jiného zboží. Všechné potraviny byly dosud na lístky, které byly zavedeny počátkem války v r. 1939. Textilní zboží bylo na odběrní poukazy. Tak ku příkladu 1 kg hovězího masa byl na lístky na 40 Kčs, na volném trhu na 160 Kčs. Pro zajímavost jsou uvedeny některé druhy potravin a zboží:

druh zboží	Cena na lístky nebo poukazy	Cena na volném trhu:
1 kg vepřového masa	50.- Kčs	200.- Kčs
1 kg hovězího masa	40.- Kčs	160.- Kčs
1 kg cukru	15.- Kčs	140.- Kčs
1 kg másla	80.- Kčs	480.- Kčs
1 boty pánské	400.- Kčs	1200.- Kčs

Rok 1950.

Sčítání lidu

Dne 1. března 1950 bylo provedeno v celé republice národní sčítání. Při sčítání byly zjišťovány tyto údaje: počet bytů, počet obytných místností, plocha obytných místností, výše nájemného z bytu, počet osob které přespaly v domácnosti v noci dne 1. března, státní příslušnost, národnost, vzdělání, povolání nynější i dřívější, zaměstnavatel, výměra půdy orné, zahrady, pastvin, lesů, luk, počet ovocných stromů, počet hospodářského zvířectva, národy a řivnosti. Sčítáním byli pověřeni učitelé zdejších škol.

Občanka Adamovská v SSSR

V létě r. 1950 účastnila se zdejší občanka Anděla Adamovská z č. 226 zájezdu československých remědělciů do Sovětského Svazu. Celá delegace odjela do Moskvy. Zde byla rozdělena do pěti skupin. Každá skupina si prohlédla jinou část SSSR. Anděla Adamovská byla v páté skupině, která odjela do Severního Kavkazu. Prohlédla si hlavní město Severosetské republiky Džaudžikau, selekční stanici v Kolonce, kolchoz Puť soznanijsa, Ardonský návod na konzervování zeleniny, kukurličný kombinát v Beslanu, kolchoz K. Liebknechta a severokavkazské hory.

Pískovna

Obec převzala v r. 1945 do své péče pískovnu, která dříve byla soukromá a patřila k usedlosti č. 278. Místní národní výbor těžil v této pískovně až do roku 1949. Pak byla těžba písku ukončena, protože surovinnová základna byla na sedlnickém katastru vyčerpána.ousední pozemky patří obci Barlošovicím. Proto obec Barlošovice zahájila sama v pískovně provoz a pronajala od zdejší obce cestu, vedoucí k pískovně. Finanční hodnota pískovny činila 139.800 Kčs a byla v roce 1950 odvedena ministerstvu financí v Praze.

Rok 1951.

V lednu tohoto roku zúčastnil se předseda jednotného zemědělského družstva Alois Poláček I. sjezdu československých obránců míru v Praze. Bylo to další vyznamenání jímž byl poctěn občan zdejší obce. 226

Rok 1953.

V zúčastnila se zdejší občanka Anděla Adamovská č. 226 II. sjezdu československých obránců míru v Praze. Účastí na tomto významném mírovém shromáždění dostalo se další pocty občanu zdejší obce.

Dne 5. března 1953 v 9 hodin 50 minut zemřel po těžké krátké nemoci předseda rady ministrů Svazu sovětských socialistických republik a tajemník ústředního výboru Komunistické strany sovětského svazu

Smrt J.V.
Stalina

Josef Vissarionovič Stalin

Celá obec byla na znamení smutku vyzdobena vlajkami ve smuteční úpravě. V den pohřbu byla uspořádána v obci smuteční trýzna. Na jevišti v sále kina byl upraven smuteční katafalk ke kterému byly položeny věnce všech složek a korporací v obci. U katafalku drželi čestnou stráž pionýři, zástupci krojovaných složek a strany KPSČ. Po skončení smutečního programu byly věnce položeny k pomníku padlých rudarmějců.

Smrt Klementa
Gottwalda

530-532

Úsobotu dne 13. března 1953 oznámil československý rozhlas ve 13. hodin odpoledne smutnou zprávu, že tohoto dne zemřel v 11. hodin dopoledne po krátké nemoci prezident Československé republiky a předseda Komunistické strany Československa

Klement Gottwald

Dne 16. března byla uspořádána v sále místního kina smuteční brýzma. U katafalky drželi čestnou stráž pionýři, zástupci složek, milice a strany.

Volba prezidenta. Dne 21. března 1953 byl zvolen ve Vladislavském sále pražského hradu prezidentem Československé republiky dosavadní předseda vlády

Antonín Zápotocký.

Touto volbou se stal opět dělník prezidentem republiky.

Nová reforma.

227-229

Dne 30. května se sešla vláda republiky a Národní shromáždění. V obou významných zasedáních bylo projednáno usnesení o: 1, provedení peněžní reformy a schválení usnesení o zrušení lístků na potravinářské a průmyslové zboží, 2, zavedení státních maloobchodních cen potravinářského a průmyslového zboží, 3, úpravě mezd, platů, důchodů a p.

Peněžní reformou dostalo se hospodářství a lidé Československa pevné měny se zlatým obsahem. Zároveň došlo k úplnému zrušení přidělového systému, který byl v platnosti téměř 14 let. Tak bylo zrušeno jedno z neblahých válečných

opatření. Dnem 1. června 1953 byly dány do oběhu nové peníze a to: bankovky Státní banky československé po 100, 50, 25, 10 korunách československých, stálovky po 5, 3 korunách a po 1 koruně československé, kovové mince hodnot po 25, 10, 5, 3 haléřích a 1 haléři. Všechny dosavadní peníze pozbyly platnosti a byly obyvateľstvu vyměňovány podle těchto zásad: každá osoba obdržela za 300 Kčs ve starých penězích 60 Kčs nových peněz t.j. za 5 Kčs starých peněz 1 Kčs nových peněz. Měl-li někdo na hotovosti více starých peněz než 300 Kčs, obdržel za bylo za každých 50 Kčs staré měny 1 Kčs nové měny. Výměna byla prováděna ve dnech 1. 2. 3. a 4. června ve výměnných střediscích Státní banky. Občané zdejší obce vyměňovali peníze ve středisku v Barsošovicích. Při výměně se ukázalo, že obyvatelstvo mělo v domácnostech velké částky peněz. V obci byly případy, že občané měli na hotovosti i obnos 150 000 Kčs. Případů výměny obnosu 20 000 Kčs bylo velmi mnoho. Asi měsíc před vyhlášením měnové reformy kolovaly mezi obyvatelstvem poplašné zprávy, že peníze padnou. Značné části obyvatelstva se zmocnila nákupová horečka. Kupovalo se všechno co bylo k dostání. Vláda ve snaze zamezit této horečce, omezila v prodejních národních podniků prodej. Vklady uložené na vkladních knížkách byly přepočteny výhodněji. Tak ku příkladu vklad do 5000 Kčs byl přepočten v poměru 5:1. Měl-li někdo uloženo 4000 Kčs, byl mu tento obnos přepočten na 800 Kčs. Vklady nad 5000 Kčs byly přepočteny podle zvláštní stupnice. Vklad 20 000 Kčs byl přepočten na 2800 Kčs nové měny. Měl-li někdo tento obnos na hotovosti doma, obdržel 400 Kčs nové měny. Dluhy a závazky soukromých osob vůči státním hospodářským orgánům, družstvům a národním podnikům byly přepočteny v poměru 5:1 t.j. měl-li někdo dluh 2000 Kčs ve staré měně, zaplatil 400 Kčs v nové

měně. Závatky státních zařízení, národních podniků a družstev vůči soukromým osobám byly přepočteny v poměru 50:1. Škody, které tím vznikly soukromým osobám byly povinny uhradit orgány, které škoduavinily. Mzdy, platy dělníků a úředníků, penze a jiné příjmy obyvatelstva byly přepočteny v poměru 5 Kčs starých peněz na 1 Kčs nových peněz. Současně byly uveřejněny nové ceníky všech druhů potravin a zboží. Vše dnech 1.-4. června platily obojí peníze. Tak ku příkladu 3 kg chleba bylo v nové měně na 7,80 Kčs. Platil-li někdo v těchto dnech starými penězi musel zaplatit 50krát tolik to jest 390 Kčs. 10 cigaret Partyzánek bylo na 1,80 Kčs nové měny nebo na 90 Kčs staré měny. 1 kg hovězího masa stálo 20 Kčs nové měny nebo 1000 Kčs staré měny. Peněžní reformou se zvýšila kupní síla a kurs československé koruny. Zlatý obsah nové československé koruny byl stanoven na 0,123426 gramu ryziho zlata. Zároveň byl odstraněn přídělový systém, který kadeřoval národní hospodářství a státní administrativu. Podrobnější údaje o měnové reformě jsou v mapě příloh k této knize.

Soutěž NV
Barbošovice
Sedlnice.

230

V roce 1953 soutěžily národní výbory Barbošovice-Sedlnice, o pracovní standardu, kterou věnoval MNV Barbošovice. Národní výbory soutěžily:

- 1, v plnění veškerých dodávek státu,
- 2, v pokračování rozstavu hospodářského zvířectva,
- 3, ve včasné vládnutí veškerých polních prací ve stanovených lhůlách,
- 4, v práci pléna MNV, komisi, rady žen,
- 5, v práci hasičstva, svazu mládeže, svazu pro spolupráci s armádou, Lokola,
- 6, v socialistické soutěži mezi skupinami JLD a pod.

Vítězem v této soutěži se stal Místní národní výbor v Lednicích. Tento obdržel u příležitosti dožínkové slavnosti 6. 9. 1953 pušlovní standardu Okresního národního výboru v Jičíně za dobrou práci.

231-233

Rok 1954.

Dne 1. dubna 1954 bylo provedeno další snížení maloobchodních cen potravinářského a průmyslového zboží. Bylo to již v pořadí třetí snížení cen od doby kdy byla provedena peněžní reforma. Sníženy byly ceny chleba, mouky, pečiva a těstovin o 8 až 15%, másla o 8%, vajec o 9%, cukru a cukrovinek o 8 až 10%, ceny textilního zboží o průměr 25%, ceny obuvi o 20 až 28%, mýdla o 16 až 28%, elektrotechnického a kovového zboží o 16 až 28%, stavebního materiálu o 20%. Věškerého zboží bylo v prodejnách národních podniků dostatek. Kvalita zboží se ve srovnání s kvalitou zboží v době předělového hospodářství velmi zlepšila. Průměrný měsíční příjem na obyvatele výdělečně činného byl asi 1300-1500 Kčs. Nová koruna se stala vzácnější než koruna před měnovou reformou. V tomto roce se však citelně projevil nedostatek masa a sádla a stavebního materiálu.

Snížení cen

234

V měsíci říjnu byla uspořádána v kulturním domě (v rámci) výstava ovoce. Byla to již druhá výstava od roku 1945. První výstava byla v roce 1948. Tehdy vystavovalo ovoce 109 pěstitelů, kteří vystavovali 464 vzorky. V roce 1954 byla výstava menší. Ovoce vystavovalo 75 vystavovatelů. Je to asi čtvrtina všech majitelů zahrad v obci. Vystaveno bylo asi 60 druhů jablek a 2 druhy hrušek. Vzorků bylo 225. Při výstavách bylo zjištěno, že v obci jsou ponejvíce rozšířeny tyto odrůdy: Bernské růžové, Blenheimská reneta, Bojkovo, Grahamovo jubilejní

Výstava ovoce

235

Harbertová reneta, Hranáč gddnský, Jadernička moravská, Londýnský jaderňáč, Parména klalá zimní, Strýmka, Ludet-
ská reneta.

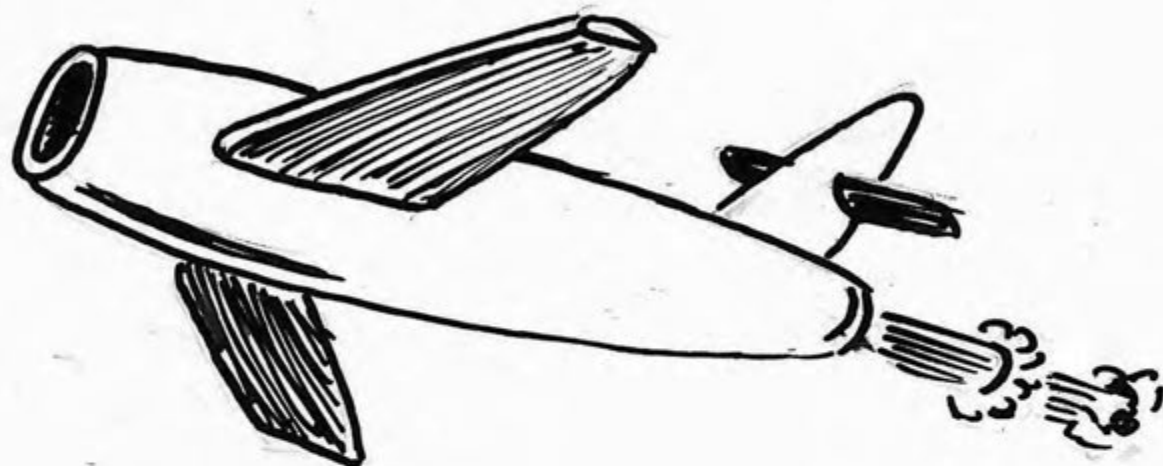
Pro zajímavost jsou uvedeny všechny odrůdy, které byly vysta-
vovány: Aderslebenský kalvil, Ananasová reneta, Baumanová
reneta, Berlepschová reneta, Bismarckovo, Bojkovo obrovské
Boskoopské, Cox pomona, Coxova reneta oranžová, Coulono-
vá reneta, Cranceloké, Červené tvrdé, Dusivé, Gascoigneho šar-
latové, Gravštynské, Gustavovo brvanlivé, Hlohovské, Fiesero-
vo, Fischovo, Jeptiška, Jonathan, Kaselská reneta, Kardinál ři-
haný, Královniino, Kopřivnický kužilek, Landsberská reneta,
Lebelovo, Lecar, Limburské, Malinové holovouské, Malináč
podzimní, Mohringenské kužové, Muškatlová reneta, Panenské
české, Parkerovo, Parména letní, Peasgood, Ribstonké, Richardo-
vo žluté, Signe Tillisch, Sláde (několik druhů), Sláva světa, Smi-
řické vrácné, Solivarové, Šampaňská reneta, Širočanka, Ušlech-
tilé žluté, Vatelvietské, Velkovévoda bádenský, Vilémovo, Ze-
lenče rhodoislandské, hrušně: Lucasová máslodka, Charneuská.
Odrůdy určovali: Jaroslav Lánský, ředitel národní školy v Ry-
bí a profesor Líka a ovocnářsko zahradnické školy v Lábněhu.
Výstavy ukázaly, že v obci je veliké množství odrůd a nichž
se veliké množství pro kdejší kraj nehodí.

Podle sčítání z roku 1949 bylo v obci 3010 stromů. Toho čísla
není přesné.

V roce 1955 bylo započato v blízkosti obce se stavbou civilního a vojenského letiště. V důsledku toho ubylo z celkové výměry katastru obce přes 500 ha nejúrodnější půdy. Celá akce byla prováděna pod krycí značkou "Akce Lom". Protože o těchto událostech nebylo možno v této době otevřeně psát, byly sbírány materiály, aby mohly být události později popsány komplexně. Je to výhodnější, protože v odstupu několika let je hodnocení minulosti objektivnější. Také obraz minulosti je ucelenější než při chronologickém zápisu událostí. Za uvedené období došlo k reorganizaci hospodářství v místním jednotném zemědělském družstvu. Došlo k velké rekonstrukci silnic, ke stavbě širokouhlého kina, k adaptaci tělocvičny TJ Sokol, k výstavbě hospodářských objektů JZD. Doklady o událostech jsou uspořádány jako příloha k této pamětní knize.

Vnitřní správa

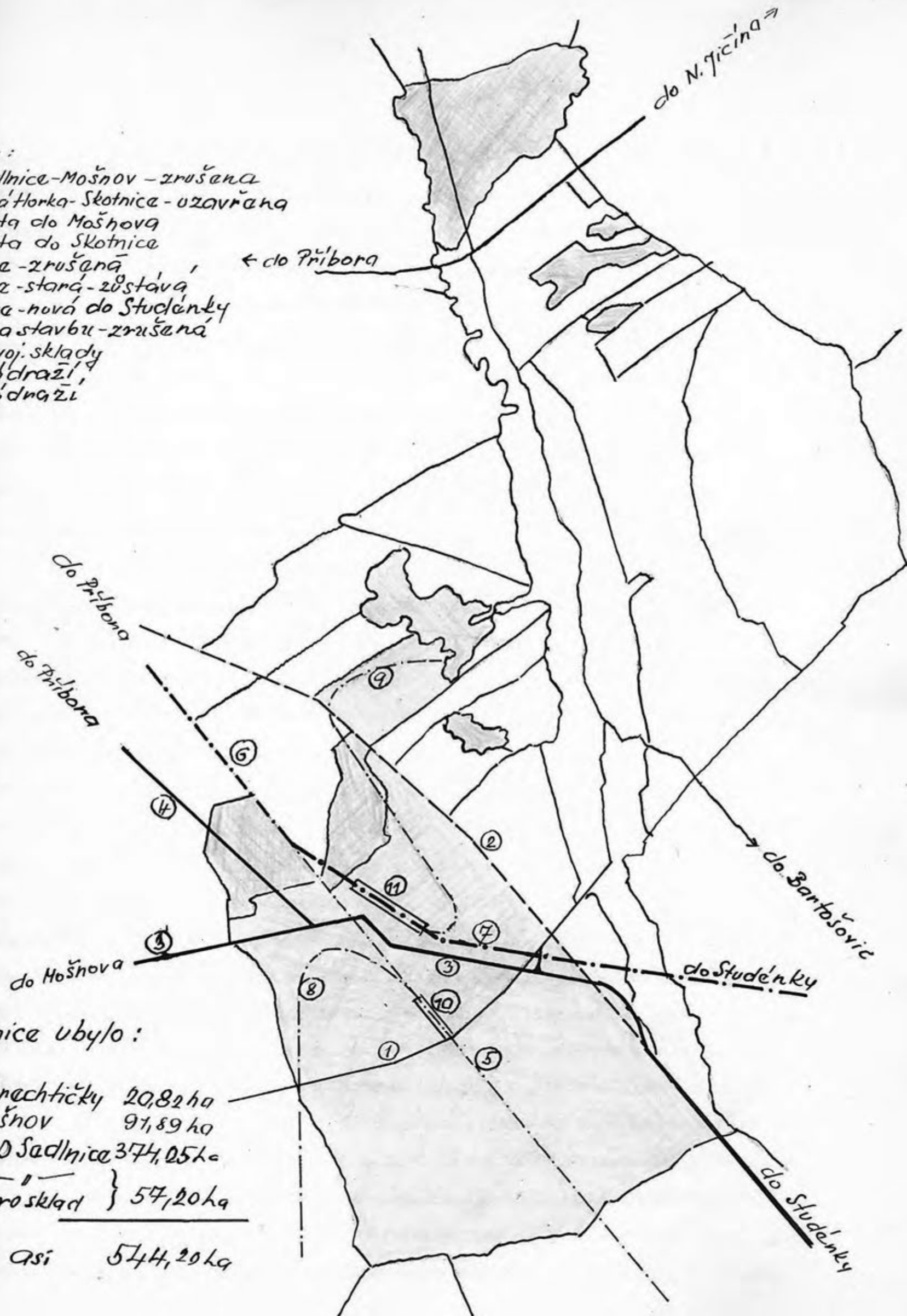
Stavba letiště

V ostravském vydání deníku „Nová Svoboda“ ze dne 30. května 1959 jsme četli článek „Start se pro mlhu odkládá“, že město Ostrava bude mít nové letiště. To již bylo letiště před dokončením. Se stavbou bylo započato již před čtyřmi lety v roce 1955. V červnu započaly první práce. Stavbu vedl Ing. Věverka Zdeněk z Mělníka, který po celou dobu stavby bydlel i s manželkou u pisatele této pamětní knihy. Stavba letiště ovlivnila život v okolních obcích. Letiště bylo vybudováno na pozemcích části katastru obcí Sedlnic, Albrechtic, Mošnova, Hart, Petřvaldu a Petřvaldiku. Pro stavbu letiště, včetně arendace pozemků okolo letištní plochy, bylo vykoupeno z katastru obce Sedlnic asi 544 ha zemědělské půdy. Z toho bylo na zdejší katastru obhospodářováno 20,8 ha občanů z Albrechtic, 91,89 ha občanů z Mošnova, zbytek jednotným zemědělským družstvem v Sedlnicích.

Byly to nejlepší pozemky v obci. Tyto pozemky byly odvodněny rozsáhlými melioracemi v roce 1922-24. Výnosy na těchto pozemcích byly vždy největší. Vykoupené pozemky v katastru zdejší obce jsou vyznačeny na náčrtu žlutou barvou. V souvislosti se stavbou letiště byly vybudovány nové silnice a železniční trať. Trať byla od budovy starého nádraží směrem ke Studénce zrušena. Od lesa „Hraničáku“ byla připojena na starou trať přeložka nové trati, která směřuje k bývalému pozemku zrušené cihelny a mírným obloukem pokračuje směrem mezi usedlostmi č.p. 26 a 24, kde vyústí na kat. území Bartošovice. Nové moderní nádraží bylo postaveno v úseku mezi „Hraničákem“ a bývalou cihelnou. Na novém nádraží byl zahájen provoz dne 1. dubna 1962. Budova starého nádraží z domky č.p. 297, 311, 311a, 287 a 298 včetně budovy hospodářského skladiště nebyly zbourány a slouží vojenské správě. Silnice vedoucí z Nové Horky do Skolnice byla zrušena a uzavřena v úseku od č.p. 12 až po Skolnici. Silnice ze Sedlnice do Mošnova byla zrušena od křižovatky u č. 1 až do Mošnova. Zbytky sloužily stavebnímu podniku P O S I S T A pro účely stavby. Od č.p. 12 byla zbudována nová silnice vedoucí rovnoběžně podél nové trati až po starou trať a za trať směrem východním k Mošnovu a přes Olšiny směrem jihovýchodním do Skolnice. Dále byly vybudovány železnice ze starého nádraží ve směru letiště, která byla po skončení stavby zrušena, a z nového nádraží směrem k Hraničáku ke skladům za selskými lesy. Některé budovy zemědělských usedlostí v blízkosti letiště byly vykoupeny a zbořeny. Jsou to č. 6, 346, 10, 347, 15, 348, 25, 26,

Vysvětlivky:

1. Cesta Sedlnice-Mošnov - zrušena
2. Cesta, Nová Horka-Skotnice - uzavřena
3. Nová cesta do Mošnova
4. Nová cesta do Skotnice
5. Železnice - zrušena
6. Železnice - stará - zůstává
7. Železnice - nová do Studénky
8. Vlečka na stavbu - zrušena
9. Vlečka - voj. sklady
10. Stará nádraží
11. Nové nádraží

Z k.ú. Sedlnice ubylo:

užívání Albnechtický	20,82 ha
- - Mošnov	91,89 ha
" 720 Sedlnice	374,05 ha
- - pro sklad	57,20 ha

Celkem asi 544,20 ha

353, 28, 354, 21, 350, 23, 351.

Nové letiště bylo slavnostně otevřeno v pátek odpoledne dne 16. října 1959. Prvním letadlem, které na novém letišti přistálo, bylo dvoumotorové letadlo sovětské výroby TU 104A.

Letiště je jedno z největších a nejmodernějších letišť v ČSR. Má 2 rozjezdové betonové dráhy dlouhé 5000 m a široké 80 m. Budou na něm přistávat a startovat největší turbomotorová a trysková letadla všech typů. Dosavadní civilní letiště v Hrabůvce bude zrušeno.

Volby

Volby do národních výborů jsou prvním krokem občanů k účasti na řízení státu a mají hlubší politický význam než volby dřívějších obecních zastupitelstev. Dokumentují rozvoj našeho řízení, rozvoj dělnické třídy ve svazku s rolnictvem a ostatními pracujícími, rozvoj a význam úlohy lidu ve státě.

Poslední volby se konaly v roce 1954. Za sedmý volební obvod byl zvolen p. Otakar Mičan. Protože se přestěhoval do Fryčovic, zůstalo jeho místo uprázdněno. Za něho byl navržen za člena M N V p. Josef Hlovák, Sedlnice č. 131, který byl v doplňkové volbě dne 15. května 1955 pravoplatně zvolen členem M N V. Vzhledem k tomu, že Josef Hlovák byl dlouho obětavým pracovníkem ve veřejné práci a ve straně komunistické, požádal jsem jmenovaného, aby nám napsal něco o sobě a o svém odchodu do důchodu. Josef Hlovák napsal pro obecní kroniku těchto pár řádků:

„Po vyjití zákona o důchodovém pojištění jsem se přihlásil o starobní důchod, jelikož mám splněny všechny podmínky pro starobní důchod. 8. února 1957 přišla rada na mně pro sepsání žádosti o důchod při

rozvazání pracovního poměru a opuštění závodu.
8. února zorganizovali spoluzaměstnanci krátkou před
ukončením směny krátkou slavnostní schůzi na kte-
rou se dostavili na vedení podniku s K. Rajnoch, na ve-
dení cechu s. Jos Pustějovský, na závodní radu s. Alfréd Bell,
mistr Josef Lústek, Pustějovský, Volf a jiní. Za vedení cechu
promluvil a ocenil moji práci Josef Pustějovský a předal
mi čestné uznání podniku a krásnou knihu. Za závodní
radu promluvil s. Bel Alfréd jako předseda a předal mi
upomínkové dary, knihy a sošku. J. Lústek, mistr, mi podě-
koval za vzorné plnění úkolů a předal mi několik dárků.
Za důvěrnický sbor se se mnou rozloučil s. Hlavjař a přál
mi hodně zdraví a dlouhého žití, což mi také přáti vši-
chni spoluzaměstnanci s upřímným stiskem ruky. Zahoukala
siréna oznamující konec směny. Ještě naposled jsem sám
půchl na kontrolce odpracované směny, pak v doprovo-
du všech zaměstnanců našeho cechu jsem šel na nádvoří,
kde už stál připravený Tahaplán, do kterého jsem v dopro-
vodu dvou důvěrníků, s. Hlavjař a Mir. Kudělky nasedl
a ten mě dovezl až domů.

Při rozloučení se zaměstnanci jsem všem pověděl,
jak se kapitalistický řád loučil se zaměstnanci, kteří mu-
seli opustit jejich závod. Řekl jsem mimo jiné, aby praco-
vali tak, aby dělnická třída svoje postavení nejen udržela,
ale stále zlepšovala. Rozloučení na mě působilo velmi do-
jemně, zvláště když jsem si vzpomněl na odchod ze závodu
ze kterých jsem byl ze kapitalistické republiky propuštěn,
že jsem neměl čas ani se ohlídnout. Na rozloučenou ozna-
mil závodní rozhlas, že jsem se ze závodem rozloučil a od-
cházel na odpočinek. Jménem všeho osazenstva mi popřáli
hodně zdraví a zahráli mi moji oblíbenou píseň, "Havěti lesaři."
Podpis.

Volby 1957

V neděli dne 19. května 1957 přistoupili všichni občané opět k volebním urnám, aby zvolili své zástupce do národních výborů všech stupňů. Volby se konaly ve slavnostně vyzdobených místnostech kulturního domu. Před kulturním domem vyhrávala v dopoledních hodinách místní dechová hudba. V těchto volbách byli zvoleni níže uvedení kandidáti. Zapsaných voličů bylo 885.

Za náš obvod do KNV v Ostravě:

Karel Madzia, předseda JZD Pkorošín 858 hlasů

Za obvod do ONV v Novém Jičíně:

Jaroslava Kubíčková, členka JZD Lednice 858 hlasů

Do MNV bylo zvoleno 18 členů:

vol. obv.	kandidát	hlasů	
		pro	proti
1.	Hanzelka Miroslav, dělník č. 330	59	—
2.	Vývialová Markéta, účetní JZD č. 337	51	1
3.	Klos Robert, důchodce, č. 179	48	—
4.	Macháč Jaroslav, dělník, č. 175	44	4
5.	Jalůvková Marie, členka JZD, č. 138	48	6
6.	Kypelík Ladislav, dělník, č. 379	43	1
7.	Šlovák Josef, důchodce, č. 131	46	—
8.	Hrachovec Josef, ved. zam. dílny JZD, č. 344	49	1
9.	Klosová Božena, dělnice, Lednice 247	45	—
10.	Šubrtová Anežka, členka JZD, č. 260	45	—
11.	Výbítal Břislav, mistr, č. 94	53	—
12.	Holán Emil, člen JZD, č. 74	41	—
13.	Línart Josef, důchodce, č. 86	44	1
14.	Požňovský Václav, člen JZD, č. 59	51	—

15.	Hložanka Karel, úředník, č. 51	47	—
16.	Špinka Josef, zaměstn. STS, č. 36	45	—
17.	Klosik Karel, dělník, č. 27	41	—
18.	Jalůvková Ludmila, v domácnosti, č. 4	41	2

V plénu MNV byl zvolen předsedou Břislav Vybíral, tajemníkem Josef Linart. Členové MNV byli zvoleni na dobu tří let. Během volebního období zemřel v roce 1958 tajemník Josef Linart. Místo něho byl zvolen tajemníkem Karel Hložanka. V důsledku připojení části obce k Libhošti, odpadl jako člen MNV Miroslav Hanzelka. Proto byly dne 22. března 1959 konány doplňkové volby.

242

V prvním obvodu byla zvolena

Marie Bražínová, v domácnosti č. 310

V třináctém obvodu byla zvolen

Josef Michálek, dělník, č. 73

243

1960

Volby

Dne 12. června 1960 konaly se volby do Národního shromáždění, do KNV, ONV a MNV. Volby se konaly v místnostech kulturního domu. V dopoledních hodinách vyhrávala tradičně před volební místností místní dechovka. V poledních hodinách předvedla svůj program kulturní brigáda okresního domu osvěty. V místním kině byly promítány nepřetržitě během voleb v době od 9 hodin do 16 hodin krátké filmy o krásách naší vlasti a o budovatelském úsilí našeho lidu. Podle výsledku bylo zapsáno ve voličských seznamech 809 voličů. Dvacet voličů z jiných míst volilo na průkaz. K volbám se dostavilo 99,6% voličů, pro kandidáty hlasovalo 98,14% voličů. K osobám nemocným

a starým se dostavili členové volební komise s pojiždnou urnou. Ve večerních hodinách se konala v sále Jednoty lidová veselice, na které byly oznámeny výsledky voleb.

Národní shromáždění: D. Marek Josef, Lihostř, 829 platných, pro 826
 K N V s. Olšková Aug., Barošovice, 829 — — , pro 827
 ONV s. Kubíčková Jan, Lednice, 829 — — , pro 827

Obec byla rozdělena do 25 volebních obvodů místo dřívějších 18 obvodů.

vol. obvod	Kandidát	Platných	Pro
1.	Bražinová Marie, dělnice, č. 310	37	37
2.	Havláček Alois, dělník, č. 203	42	42
3.	Grčková Vlasta, členka JZD, č. 206	23	23
4.	Reichl Oldřich, člen JZD, č. 109	37	37
5.	Klos Robert, důchodce, č. 179	36	33
6.	Krpelík Ladislav, dělník, č. 379	33	33
7.	Lenk Josef, mistr, č. 406	34	34
8.	Jalůvková Marie, členka JZD, č. 138	38	36
9.	Böhm Emil, sedník důch., č. 402	35	35
10.	Kletenský Vladimír, ved. prodejny, č. 300	30	30
11.	Londín Bohumil, učitel, č. 121	33	33
12.	Hrachovec Josef, ved. dílny JZD, č. 344	36	36
13.	Klosová Božena, v domácnosti, č. 247	28	28
14.	Šubrtová Anežka, člen JZD, č. 260	29	27
15.	Burkert Oldřich, dělník, č. 234	32	32
16.	Uhlířal Brěislav, mistr, č. 94	27	27
17.	Hanzelka Josef, dělník, č. 91	43	43
18.	Curmenský Rudolf, dělník, č. 86	34	33
19.	Imutková Božena, v domácnosti, č. 363	26	23

20.	Michálek Josef, dělník, č. 73	30	29
21.	Holub Vojtěch, úředník, č. 220	29	29
22.	Hložanka Karel, úředník, č. 51	41	41
23.	Kahánek Jaroslav, dělník, č. 38	28	28
24.	Klozík Karel, dělník, č. 27	34	34
25.	Koliba Josef, dělník, č. 8	32	32

Členem MNV byl zvolen předsedou dosavadní předseda MNV p. Brětislav Vybíral. Tajemníkem byl zvolen Vojtěch Holub, bývalý zaměstnanec školního oddělení n. p. Fabra v Kopřivnici.

Volby soudců z lidu

V neděli dne 3. prosince 1961 zvolili občané v kulturním domě soudce z lidu. Soudci z lidu jsou zvaní k soudním přelíčením a mají značný podíl při hlasování na vynesení rozsudku. Jejich povinností je při rozhodování bránit výmohám socialistického zřízení a bránit všechny pracovníci podle zákonů a nařízení vydaných socialistickým zřízením.

Zapsaných voličů 843

Vydané lístky 838

Platných lístků 838

Marie Eliášová z Příbora, předseda senátu

838 hlasů pro

Miroslav Dybal ze Sedlnic, soudce z lidu

837 hlasů pro

Jaroslav Kahánek ze Sedlnic, soudce z lidu

815 hlasů pro

Adolf Olejáček ze Sedlnic, soudce z lidu

829 hlasů pro

Anažka Lubelová ze Sedlnic, soudce z lidu

827 hlasů pro

Volby

1964

Dne 14. června 1964 se konaly volby do všech stupňů národních výborů, volby lidových soudců a poslanců do Národního shromáždění.

Celkový počet voličů podle seznamů - - - - 873
 Hlasovacích lístků bylo vydáno - - - - 856
 Odevzdaných hlasovacích lístků bylo - - - - 840
 Na 16 odevzdaných hlasovacích lístcích byla škrtnuta jména některých kandidátů.

Soudci z lidu:

František Brandl, předseda senátu v n. Jičíně - - - 856 hlasů
Miroslav Dybal, soudce z lidu, Sedlnice 115 - - - 856 hlasů
Olga Kleťenská, soudce z lidu, Sedlnice 91 - - - 856 hlasů

Do Národního shromáždění byl zvolen jako poslanec za zdejší obvod Emil Tímíček, záměrník z Libhoště.

Do Krajského národního výboru v Ostravě byl za zdejší obvod zvolen Mach Ideněk, tajemník MNV v Petřvaldě na Moravě.

Do Okresního národního výboru v Novém Jičíně byla 845 hlasy zvolena Jaroslava Kubíčková, Sedlnice č. 7.

Volby se konaly v místnosti Místního národního výboru. Ve večerních hodinách se opět tradičně konala lidová veselice na které byly vyhlášeny přelomným výsledkem voleb. Při těchto volbách bylo voleno 26 členů MNV a 3 náhradníci. Z toho 20 mužů, 9 žen, 9 členů do 30 let, 12 dělníků, 10 členů JZD, 4 příslušníci pracující inteligence, 3 ostatní. Celkem volilo 880 voličů, z toho 433 muži a 447 žen. 10 kandidátů bez pol. příslušnosti, 19 bylo členy KSČ.

vol. obv.	Kandidát	Věk	Hlasů
1.	Skarková Amoska č. 192, JZD Lednice	37	840
2.	Ríha František č. 328, montér	49	823
3.	Švrčková Vlasta č. 206, JZD Lednice	41	840
4.	Vodičková Františka č. 181, JZD Lednice	42	836
5.	Hanzalka Jiří č. 187, autoelektrikář	29	839
6.	Kotris Milan č. 380, elektromontér	26	837
7.	Sánková Zofie, č. 406, JZD Lednice	51	838
8.	Schwarz Josef č. 218, skladník jednoty n. p. cín	44	840
9.	Matulík Oldřich č. 371, televizní technik	34	839
10.	Frydrych Emil, č. 149, sousedník	51	837
11.	Londin Bohumil č. 121, učitel	45	839
12.	Hrachovec Josef č. 344, JZD kovář a podkovář	49	834
13.	Smutková Božena č. 116, pokladní JZD	29	838
14.	Šubertová Anžka č. 260, JZD Lednice	63	835
15.	Churá Marie, č. 286, učednice	41	838
16.	Vybíral Brěislav č. 94, čílovedoucí Tatra n. p.	43	840
17.	Křenek Jan, č. 98, skladník Tatra Hludinka	41	840
18.	Jurica Rudolf, č. 93, horník,	38	840
19.	Michalík Josef, č. 90, příslušník SNB	36	839
20.	Babinec Ignác, č. 67, slévač	45	840
21.	Tobola Bohuslav č. 69, JZD Lednice	51	840
22.	Klozánka Karel, č. 51, učedník	49	827
23.	Miša Vojtěch, č. 40, svářeč	31	833
24.	Slabá Viléma, č. 32, prodavačka	45	838
25.	Horák František, č. 280, dělník	28	840
26.	Linhart František, č. 410, důchodce	61	837
	Náhradníci:		
27.	Bohm Emil, č. 402, redník	51	840
28.	Váhala Alois, č. 278, agronom JZD	25	840
29.	Kašpárková Jaroslava, č. 256, JZD - družbařství	22	840

Sčítání lidu 1961

245

Vě dnech 1. až 3. března 1961 bylo provedeno na území celého státu sčítání lidu. V naší obci byly utvořeny tři sčítací obvody. V prvním obvodu byl sčítacím komisařem Jaroslav Štrakoš, zařazen ředitel školy, v druhém obvodu Bohumil Londín, učitel, ve třetím obvodu František Mácha, učitel. První sčítání bylo uskutečněno více než před deseti lety. Z tohoto sčítání nejsou známa čísla. Byla zveřejněna jen tištěm vydané Statistické ročenice. Nebyly tam však uvedeny podstatné údaje.

Podle výsledku sčítání bylo v obci :

Budovy trvale obydlené:

rodinné domky ----- 126
zaměstlé usadlosti ----- 185
neobydlené ----- 6

Obydlené domky:

s jedním bytem ----- 257
s dvěma byty ----- 48
s třemi byty ----- 6
Budovy obydlené občas ----- 1
Budovy neobydlené pro stávu ----- 2
Budovy nezpůsobilé k užívání ----- 18
Budovy určené k demolici ----- 1

Počet bytů: trvale obydlených ----- 375
obydlených občas ----- 1
neobydlených ----- 1

Počet bytů, které tvoří pouze obytná kuchyně ----- 12

Počet bytů

jednopokojových, nad 8m ² ...	dvoupokojových	třípokojových	čtyřpokojových	pětipokojových
119	168	68	8	2

počet bydlících obyvatel v bytě ----- 1472
 počet obytných místností nad 8m² ----- 713
 počet veškeré bytové plochy ----- 12.217,3m²

Počet osob trvale hlášených: muži ----- 739
 žen ----- 718
 celkem ----- 1457

z toho nepřítomných ----- 75
 s dočasným přechodně hlášených. 26
 z jiného důvodu přech. hlášených 11

Sečítání bylo provedeno podle stavu o půlnoci. x 28. února na
 1. března 1961.

244

Ve sečítaných domech připadá průměrně na 1 dům 4,54 obyva-
 telů. Na jednu osobu připadá 8,3 m² obytné plochy, na 1 byt
 32,2 m² t.j. 2 místnosti po 16 m². Při sečítání zřídili sečítací
 komisaři, že při srovnání se sečítáním (v) před deseti léty, sloupce
 značně úroveň bydlení a životní úroveň vůbec. Byty jsou pětk-
 ně upraveny a vybaveny. V obci je celkem (1967)

radiopřijímačů -----

televizorů -----

aut -----

nezpřístupněno
 viz. seznam str. 252

Téměř v každé domácnosti je elektrická pračka. Hodně je za-
 váděno topení na plyn propan-butan v láhvích. Téměř každá
 domácnost je vybavena elektrickou (někdy také plynovou) pecí či
 troubou. Opědile se zavádí i ústřední topení. Také oplocení
 zahrad je uspokojivé. Občané oplocují své zahrady drátěným
 pletivem. V obci se nestaví nové domy, obyvatelé však moder-
 nizují stará obydlí. Vyměňují stará okna za nová a širší,
 vyměňují podlahy, dveře, rozšiřují koupelny, a prostory, které
 dříve sloužily domácímu hospodářství upravují sociální
 bytové zařízení a obytné místnosti.

246-252

Stručné dějiny hasičstva ve zdejší obci.

Ještě před založením sboru měly obě obce (Sedlnice lenní, Sedlnice dědičná) určitý počet různých druhů náradí k hašení jak je zřejmě ze záznamů z roku 1858.

18 ručních stříkaček	44 kádí
2 slamené koše	267 žebříků
490 konví	170 háků
19 sudů na vodu	

Pojízdná stříkačka se objevuje poprvé v roce 1864. Její cena i s vozem, včetně 28 věder byla 640 zlatých. Na příkaz moravského zemského výboru se usneslo obecní zastupitelstvo, že založí hasičský sbor. Již 30. srpna 1864 svolal tehdejší starosta přípravný výbor. Bylo usneseno, aby občané byli vyzváni zvláštní vyhláškou ke vstupu do sboru. Dne 6. září t. r. se konalo ustavující shromáždění. Mnoho mužů se přihlásilo za členy sboru. Byl zvolen velitelský sbor.

Dne 11. října předala obec do správy sboru důkladně opravenou stříkačku a přikoupila 30 sáhů nových hadic. Sbor se do příštího léta zabýval výlučně vypracováním plánů, cvičení mužstva a jmenoval bylo čestné členy sboru: okresního hejtmána Pušičku, Rudolfa Eichen-dorfa, hraběte Felixe Vettera z Lilie z Nové Lorky, Josefa Arnesina Faltona, Jana hraběte z Arcu.

Stará výstroj nevyhovovala a proto spolek musel zaopatřit novou

výzbroj. Peněz však nebylo. Bor uspořádal po domech sbírku. Za výměrek sbírky byly zakoupeny helmy. Dne 14. září 1875 byla poslána rakouskému císaři a biskupovi olomouckému prosebná žádost o podporu. Jak bylo oběma žádostem vyhověno není známo. Roku 1877 koupil spolek za 1600 platých novou stříkačku. Upade proto do těžkých finančních nesnází. Na žádost spolku věnoval podpůrný požární spolek 647 zl. 7 kr. Borovi se zdraželo platiť roční příspěvek. Koncem roku 1878 měl spolek 938 pl. 79 kr. dluhů. Bor se obrátil s prosbou na obecní zastupitelstvo. Toto však nevyhovělo, protože obec sama měla hodně dluhů, protož koupila a přestavěla obecní hostinec a provedla přestavbu školy. V roce 1879 svou žádost spolek opakovat nově zvolenému zastupitelstvu. Po dlouhých sporech obec stříkačku převzala do vlastnictví a dluh splatila.

Do roku 1924 se vystřídalo 8 velitelů a o r. 1924 měl 120 členů. Odevy byly majetkem mušstva, výzbroj náležela spolku a vlastnit

95 helmy	60 pásy bez karabin
120 čepice	30 pásů s karabinami
10 sekery	
35 lana	

Nářadí které je společným majetkem obce a spolku:

2 používatelné stříkačky
500 m dobrých hadic
120 m poškozených hadic

Spolek vlastnil:

500 m dobrých hadic, 70 m poškozených hadic
2 háky, 3 lopaty, 3 vidle, 1 dvojdielný posuvný žebří,
1 dvojdielný žebří, 1 jednoduchý žebří.

Od roku 1876 patřil spolek k Okresnímu svazu hasičstva č. 14 se sídlem v Novém Jičíně. Spolek vedl od roku 1874 protokol o požárech, ve kterém byly zaznamenány i požáry před založením spolku, případně před výzbrojením spolku.

Poprvé zakročil sbor při požáru dne 30. března 1877. Nejvíce požárů bylo v letech 1884, 1885 a 1887. V uvedených letech hořelo v obci 12krát. Palič však nebyl zjištěn ani v jednom případě, přestože mnoho požárů bylo založeno. V listopadu 1884 nesvlékli hasiči sady celé čtyři dny. Lidé chodili ke strachu spát oblečení, protože se báli ohně. Palič dopaden nebyl.

Od roku 1874 do roku 1924 bylo zaznamenáno celkem 38 požárů. V první světové válce padlo 8 příslušníků hasičského sboru. Dne 13. 5. 1923 založil spolek pro své členy úmrtí fond. Jako náklad vložil spolek ze svých prostředků 10.000 Kčs. Každý člen platil ročně 5 Kčs. Tak tomu bylo až do roku 1924, kdy oslavil hasičský sbor 50leté jubileum trvání sboru.

U příležitosti tohoto jubilea uspořádal Okresní svaz hasičstva okresní hasičské cvičení za účasti 32 sborů z celého Kravařska. Po odhalení pamětní desky ve zbrojnici propůjčil spolek nejstarším členům čestné diplomy. Oslava se dožilo 5 starců, spoluzakladatelů sboru. Čtyřicetiletou činnost se mohlo pochlubit 10 členů sboru. Velkou slavností, pořádným cvičením 6ti sborů zakončily oslavy 50letého trvání sboru.

Sbor měl umístěno veškeré nářadí do 31. prosince 1921 v kušně Vetterova velkostalku. Protože stěcha byla špatná a nádvoří nevyhovovalo cvičením, usnesl se hasičský sbor ve svém zasedání dne 30. května 1920, že postaví vlastní hasičské skladiště. Obecní zastupitelstvo poskytlo stavební místo naproti budově obecního úřadu.

Zbrojnice byla postavena v roce 1921 nákladem 37.000 Kčs. Pořádný podpůrný spolek daroval 5000 Kčs, správa panství Barbošovice 4000 Kč, Správa velkostalku z Nové Lorky 1.059 Kčs, a správa ŠŠVD (Hudenskostramberská vicinární dráha) 500 Kčs. Sbor uspořádal velké velikou slavnost a k výšěžku byl zaplacen dluh 13.176 Kčs. Všechny výpomocné práce a dovozka stavebního materiálu byly věnovány místními občany zdarma.

Dne 2. dubna 1927 byla zakoupena motorová strážka, protože stará ruční strážka nevyhovovala. Strážka stála 56.000 Kč.

Převzetí strážky bylo spojeno s velikým cvičením. Od té doby není o práci hasičstva v obci zmínky.

Až v roce 1945, kdy byla okamžitě obnovena činnost sboru již novými obyvateli, českými osídlenci. Dne 8. července 1945 byla svolána ustavující schůze pořádního sboru do obecního hostince. Na programu bylo založení českého pořádního sboru a zvolení nového výboru. Do nového, zakládajícího výboru byli zvoleni:

Robert Klos, starosta,

Karel Věcňák, velitel,

Josef Burek, zást. velitele,

Stanislav Bubík, jednate,

Jan Kuběna, pokladník,

Petr Bortel, zbrojář,

František Mácha, vzdělavatel,

Antonín Hrnčárek, archivář,

Ludvík Jurečka, bubač 1,

Oldřich Hanželka, bubač 2,

Matulík Alois a Lička Miroslav, revisorů účtů.

V tomto složení pracoval výbor až do 12. ledna 1946, kdy se konala valná schůze a do čela byl zvolen tehdejší řídící učitel Jaroslav Zárský. Tento výbor pracoval až na malé přeměny až do 20. dubna 1951. Po odchodu řídícího Zárského vykonával funkci předsedy Klos Robert, který ji vykonával do roku 1953, pak do roku 1957 František Jurena. Od r. 1957 do r. 1960 byl předsedou Antonín Boháč, od r. 1960 do r. 1962 Jahn Jaromír a od roku 1962 Vodička Rudolf. V roce 1967 byl zvolen předsedou. Ve sboru nebylo nikdy žádné názorové jednoty. V roce 1948 byl zakoupen starší

nákladní vůz za 120.000 Kč staré měny. Vůz byl již hodně ojetý a byl zakoupen bez vědomí celého výboru a bez řádného uvažení. Koupí provedli dva členové výboru. V roce 1958 byl zdejšímu sboru přidělen z prostředků ONV v Novém Jičíně nový, kompletně vybavený požární vůz v ceně 225.000 Kčs. Jen málo venkovských sborů je vybaveno takovými vozy. Požární sbor zasáhl od roku 1945 asi 15krát při požárech různého druhu. Pomáhali vždy při živelních pohromách a při požárech v okolních obcích. V roce 1964 měl sbor 103 členů. V roce 1945 vyhořelo č.p. 275 a stodola u č. 248. V roce 1951 stodola u Špinků č. 36, v roce 1952 stod slámy na statku č.p. 60, dne 12. dubna 1957 vyhořela stodola u Býmů č.p. 170. Tuto zapálil školák Hanzelka z č.p. 98 (13 let). Škoda činila 8.000 Kčs. Zdejší sbor pro poruchovost vozů přijel k požáru pozdě. Sborny z Příbora a Závřic již hasily. 10. října 1957 došlo k požáru ve stodole u Michala Bíla č. 128. Požár založilo děvče, které si hrálo se zápalkami. Požár byl uhašen. V roce 1962 vyhořel dům č.p. 143 paní Lalátové. Škoda byla krytá pojistkou.

Stará požární stanice nevyhovovala pro úschovu nového stroje. Proto došlo v roce 1960-1962 k rozsáhlé adaptaci stanice. Adaptace trvala do úplného dokončení celé tři roky. Náklad činil 120.000 Kčs. Při této akci došlo mezi požárníky a mezi členy Sokola a některými veřejnými pracovníky k neshodám. Požárníci chtěli stavět novou, velkou stanici. Jak ukázaly poměry při adaptaci staré stanice, byly názory Sokolů a ostatních správné a adaptovaná stanice dostatečně vyhovuje svému účelu. Práce byly provedeny v akci „Zvelebení obcí.“ Byla postavena nová věž, přístavěna klubovna, nadzvednut byl starý strop a provedeno zastropení garáže. V přítomné době je sbor činný a udržuje ve stanici vzorný pořádek.

V neděli dne 19. července 1964 bylo vzpomenu to slavnostním způsobem

devadesátileté činnosti hasičstva.

K tomuto termínu byly dokončeny všechny drobné úpravy stánice. Program oslav byl tento:

6,00 hod.	Budíček
8,00 - 9,30 hod.	Prohlídka nové upravené zbrojnice
9,30 hod.	Slavnostní veřejná členská schůze za účasti zástupců nadřazených složek a hostů v zasedací síni MNV, kde bude předání diplomů nejstarším členům za dlouholetou práci v ČSPO.
12,00 - 13,00 hod.	Společný oběd zástupců nadřazených složek a hostů v pohostinství Jednota.
13,00 hod.	Poplach a cvičení na objekt nákladní devítileté školy podle požárního plánu.
14,00 hod.	Hodnocení, sraz a odchod na výletišť v rámku, kde oslavy zakončíme

Lidovou veselici.

K tanci a poslechu měla místní hudba Osvětové besedy v Lednicích, vedoucí s. Jurečka. Vstupné bylo 6 Kčs.

Počasí v den oslav bylo pěkné a oslavy proběhly úspěšně.

Změny v osídlení - 1955 - 1967

Na změny v počtu obyvatelstva a v počtu domů a v druhé nemovitosti měla v letech 1955-1967 vliv několik okolností:

- 1, Změna katastrálního území obce
- 2, Likvidace usedlosti v důsledku provádění stavby letiště
- 3, Odlehování původních osídlenců do jiných obcí.

Už po několik let požadovali občané části obce v Borovci, kterou tvořila skupina domů, kterou nazývali obyvatelé, "Malá Víděň", připojení k obci Libhošť. Tyto domy byly postaveny po roce 1928 na pozemcích přidělených při provádění první pozemkové reformy a byly těsně u hranic katastru obce Libhoště. Domů bylo 12 s asi 40 obyvateli. Občanům připojení k obci Libhošť vyhovovalo, protože pošta, obchody a škola jsou blíže než v Sedlnicích. M. N. V. v Sedlnicích žádost občanů doporučil. Povolení bylo uděleno po souhlasu ONV a KNV ministerstvem vnitra v roce 1959. Celková výměra kat. území se zmenšila jen o malou výměru, protože ke každému domu patřilo včetně stavební parcely asi 15 ariů půdy. K obci Libhošti byly přivedeny tyto nemovitosti:

č. p. 316	Bubíková Marie,
č. p. 317	Čapka Miroslav,
č. p. 319	Hanzelka Viktor,
č. p. 320	Šuslek Augustin,
č. p. 324	Štyřovský Emil,
č. p. 327	Marx
č. p. 330	Hanzelka Miroslav
č. p. 332	Jeník
č. p. 335	Filip Oldřich
č. p. 404	Harok František
č. p. 405	Šodek Emil

a novostavba bez č.p. Malíka Bedřicha a Marie.

V důsledku stavby letiště bylo nutno zbouvat na dolním konci obce některé usedlosti, které by překážely budoucímu provozu letiště.

Proto v letech 1956-1960 byly zbouvány:

č.p. 6 a výměnek č.p. 346 - Holášek František,

č.p. 10 a výměnek č.p. 347 - Vavrečka Josef,

č.p. 15 a výměnek č.p. 348 - Chvostek Cyril,

č.p. 25 - Tomčala Jan,

č.p. 26 a výměnek č.p. 353 - Janáková Ludmila,

č.p. 28 a výměnek č.p. 354 - Reichl Josef,

č.p. 23 a výměnek č.p. 351 - Kyzka Ludvík,

Ministerstvem národní obrany byly do vlastnictví převzaty objekty ve vykoupené části obce a to:

č.p. 297 - Klement Ermis

č.p. 311 - Krakovský Rudolf

č.p. 311a - Ložnovská Marie (někdy také vedena pod č. 45),

č.p. 287 - Správa dráhy Hudebnka - Štamberk,

č.p. 298 - Správa dráhy Hudebnka - Štamberk,

Dále byla vykoupěna usedlost Augustina Galie č.p. 282 a výměnek

č.p. 345 správcem vojenského statku v Lipníku, z dvora Nová Horka.

Kalek byl adaptován pro zaměstnance na byty a výměnek na slajdy.

Dále došlo ke směněm v osídlení prodejem a koupí, nebo dědičným.

MNO v Sedlnicích měl ve správě několik budov. Údržba a opravy těchto budov činila MNO velké potíže a MNO neměl ve svém rozpočtu dostatek finančních prostředků na jejich údržbu. Proto byly budovy odprodány zájemcům.

č.p. 71 koupili manželé Tomčalovi z č.p. 25 (asanace),

č.p. 75 koupili manželé Olejáček Adolf ml. a Drahomíra,

č.p. 135 koupili manželé Esler Josef a Marie v r. 1960,

č.p. 137 a výměnek č.p. 371 koupili manželé Malulík Oldřich a Bedřiška. Č.p. 137 MNV zbouval, část materiálu spotřeboval pro vlastní akce, zbytek byl odprodán. Místo č.p. 137 postavili manželé Malulíkovi nový rodinný domek, který obdržel č.p. 139.

č.p. 147 ve kterém bydleli v nájmu manželé Markovi bylo v roce 1961 prodáno Rudolfu Hanzelkovi z Kopřivnice. Ten starý domek úplně přestavěl v letech 1962 - 1966.

č.p. 370 a 343 bylo prodáno v roce 1958 manželům Josefu a Ideně Harkovým. Č.p. 343 byl bývalý hostinec „Palárna“, který byl v roce 1961 novým majitelem zbouván.

Č.p. 88 - bývalý obecní chudobinec byl v roce 1958 prodán manželům Dobiašovým, kteří část zbouvali a zbytek v roce 1961 - 1967 adaptovali.

Č.p. 120 - bylo původně určeno ke zbouvání. V roce 1960 byl dům prodán místním národním výborem manželům Škurkovým z č. 148, kterým byl dům poškozen a zničen sedmem průdy ve svahu.

Některé rodiny usedlosti opustily jiné ras v důsledku úmrtí spolumajitele nemovitosti předaly státu. Proto se ocitly ve správě MNV.

Č.p. 84 a výměnek č.p. 366 po smrti Stanislava Dostála předali dědicové do správy MNV. Č.p. 84 bylo v roce 1961 zbouváno a výměnek je ve správě MNV. V současné době jedná o koupi domu rodina Daňová, která v něm bydlí.

Č.p. 242 vystřídalo několik majitelů. Byli to: rodina Kubánková, Marie Horklová, Jan Masopust a Kolářová Anna. Je spravován MNV a je v nájmu.

Č.p. 262 byla opuštěna Miroslavem Rožnovským, je ve správě MNV, a je pronajata. O koupi má zájem rodina Linhartová,

o koupi výměnku č.p. 391 má zájem rodina Bönischová.

Č.p. 266 po smrti manželky Josefa Divína připadlo státu a je ve správě MNV. Dodneska je v nájmu.

Č.p. 164 bylo majitelem Josefem Čajánkem opuštěno, dáno do správy MNV a v roce 1960 pro špatný stavební stav zbořeno.

Nový domek Josefa Mikulenky obdržel č.p. 254, které do roku 1945 měl starý dřevěný domek za budovou školy, který byl zbořen.

Prodejem, koupi a dědictvím došlo v l. 1955-1966 k těmto změnám.

Č.p. 3 prodal Lichnovský Křepán Amoslu Janákovi v Tiché č. 46,

Amos Janák prodal Věře Horákové z Mniší č. 37

Věra Horáková Marii Ticháňkové ze Sedlnic č.p. 20 v r. 1967.

Č.p. 11 Anna Reinscherová postoupila po smrti manžela synovi Walteru Reinscherovi a jeho manželce Veronice. V letech 1962-1965 byl starý dům zbořen a na téže místě postaven nový.

Č.p. 18 koupili Miroslav a Helena Horákové ze Sedlnic od Jurečky Bedřicha a Ludmily z Kopřivnice, kteří získali dům kupem od Čenka Věřmíčovského v roce 1952.

Č.p. 20 postoupil Tichánek Josef své matce Lucii.

Č.p. 24 a výměnek č.p. 352 opustili manželé Tomášovi. Protože oba domy byly opuštěny byly v roce 1966 majitelům vyvlastněny a předány do správy MNV.

Č.p. 27 prodala Borovská Františka manželům Libuši a Janu Pokludovým.

Č.p. 33 a výměnek č.p. 356 prodal v r. 1955 Bednář Oldřich a Janmila Vělaru Bohuslavovi a Boženě a šlo v roce 1957 Chvošťku Cyrilovi a Marii, kteří bydlili v č.p. 15, které bylo v důsledku stavby letiště zbořeno.

- Č. p. 37 prodali Opěla Oldřich a Božena v r. 1964 Kalembo Arnoštovi a Marcelu, kteří bydlili v č. 55.
- Č. p. 40 prodal Baycar Štefan v r. 1958 do spolumajetku manželům Merky Františka a Miše Vojtěcha.
- Č. p. 48 postoupila Eichlerová Alžběta po smrti manžela synovi Josefu Eichlerovi.
- Č. p. 51 prodal Karel Hložanka manželům Bohuslava Škvrky v r. 1965.
- Č. p. 53 prodala Raicová Anna manželům Josefu a Marii Janečkovým.
- Č. p. 55 prodali manželé Kalembovi v r. 1964 manželům Chytilovým.
- Č. p. 58 prodal Karel Klímek v r. 1958 manželům Jindřichovi a Elišce Vysockým.
- Č. p. 59 s výměnkou č. p. 360 zdědila v důsledku smrti obou rodičů Vlasta Požnavská v r. 1966.
- Č. p. 65 postoupili Polásek František a Štěpánka v r. 1958 Antonínu Helmovi z Příbora a po jeho smrti jeho bratra Miroslavu Helmovi z Příbora v r. 1960.
- Č. p. 66 prodali Věra Bohuslav a Božena v r. 1956 manželům Josefu a Marii Liskovým.
- Č. p. 79 zdědili po smrti manželů Lukešových Emanuel a Marie Lukešovi.
- Č. p. 91 prodali v roce 1960 Josef a Ludmila Ručkovi manželům Olze a Rudolfu Kletenskému.
- Č. p. 92 postoupila po smrti manžela Alžběta Plucnarová manželům Janu a Zdence Ručkovým.
- Č. p. 82 zdědil po smrti rodičů v r. 1963 František Michna ml.
- Č. p. 113 bylo v roce 1966 v důsledku poškození při povodni zbouráno. Na stavební parcele byl o postaveno holičství a kadeřnictví a č. kárna - autobusová zastávka.
- Č. p. 116 prodali v roce 1962 Cyril a Marie Holíšovi manželům Bohuslavu a Boženě Smutkovým.
- Č. p. 123 prodali v roce 1958 Ladislav a Ludmila Janíkoví manželům

- Vlastě a Josefu Eichlerovým.
- č.p. 124 prodala Michnová Anna v r. 1958 manželům Františce a Josefíně Mackovým.
- č.p. 125 předali manželé Polkovi nezl. dceři Vlastě. Tato prodala dům Janu Milatovi a jeho družce Tonhäuserové. V roce 1966 byl dům prodán Ladislavu Škurkovi.
- č.p. 129 prodal Drahomír Volný Aniolové Rozíně t.č. provdané Rožnovské.
- č.p. 142 prodali manželé Kocišovi Milošovi a Marii Turkovým.
- č.p. 146 prodala Vančková Bedřiška manželům Josefu a Amálii Luščákovým v r. 1956.
- č.p. 148 prodal v r. 1955 Matějek Antonín manželům Josefu a Magdaleně Škurkovým. V r. 1964 byl dům pro sesouvací pu-
dy zbourán.
- č.p. 152 a výměnek č.p. 372 zdědili po smrti rodičů Zdeněk a Marie Barošovi.
- č.p. 155 a výměnek č.p. 373 postoupil Volný Drahomír v r. 1958 svému bratru Vladimíru Volnému.
- č.p. 158 prodal Václav Vrbský v r. 1966 Jaroslavu a Anežce Bolfo-
vým z č.p. 226.
- č.p. 165 prodal v roce 1961 Volný Arnošt Anně Jzylové.
- č.p. 166 postoupili rodiče svému synu Oldřichu Čuntovi a jeho manželce Zdence.
- č.p. 167 zdědili po smrti rodičů Babka Miloš a Miroslava v r. 1956.
- č.p. 173 postoupili rodiče svému synu Miroslavu Macháčovi v r. 1958.
- č.p. 174 postoupili v r. 1962 rodiče své dceři Libuši Kostelníčkové.
- č.p. 176 prodali v r. 1967 manželé Jakubcovi Josefu a Amálii Lucho-
ňovým z č.p. 221, které bylo zničeno v r. 1966 povodní.
- č.p. 179 postoupili rodiče v r. 1963 manželům Josefu a Anně Kolibovým.
- č.p. 184 postoupil Mikulanka Ladislav své manželce.

- Č.p. 187 se po smrti manžela Josefa stalo majetkem Marie Hanzelkové v r. 1956.
- Č.p. 192 prodali Jaroslav a Ludmila Víchovi v r. 1962 Vincenci a Arnoštce Škarckovým.
- Č.p. 197 které bylo majetkem Rudolfa Šimpra, který zemřel v koncentračním táboře se stalo v r. 1966 majetkem Lidového spotřebního družstva Jednota. Z jedné poloviny byl majetek dcery Edy Šimprové a druhá polovina patřila m n v. Po dlouhých tahanicích byl pravoplatně majetek přidělen do vlastnictví Jednotě, protože objekt slouží převážně pohostinství. V letech 1963-4 byla budova upravena a v r. 1966 byly sbourány schátralé hospodářské objekty.
- Č.p. 205 postoupila Anežka Kolářová v r. 1958 manželům Bedřichu a Marii Bohumínovým z Libhoště.
- Č.p. 211 prodali Františka a Josef Maropuslovi v r. 1958 Josefu a Boženu Peichlovým z č.p. 28.
- Č.p. 212 prodali v r. 1955 Mucha Čeněk a Marie Zaťopku Aloisovi ze Sedlnic č. 210 a tento v r. 1956 prodal manželům Zdeněkovi a Anně Vilímkovým. V roce 1966 byl dům těžce poškozen povodní a v přítomnosti není obytelný.
- Č.p. 215 postoupili v r. 1955 rodiče Aloisu Heljenkovi ml. a jeho manželce.
- Č.p. 218 postoupili rodiče rodině syna Josefa Švarce.
- Č.p. 221 bylo v r. 1966 zničeno povodní.
- Č.p. 223 postoupili rodiče v r. 1960 manželům Eduardu a Marii Kmelkovým.
- Č.p. 226 prodali v r. 1957 Adolf a Anička Adamovští Ibrahimi a Ondřeji Lipovskému, tento v roce 1960 Ladislavu Rušikvasovi a v r. 1961 koupili dům Jaroslava a Anežka Bolfovi. V roce 1967 postoupili synu Jaroslavovi Bolfovi.
- Č.p. 228 postoupili rodiče v r. 1956 synu Oldřichu Hanzelkovi a manželce.

- č. 229 zdědili po otce smrti Jiří Kralochvil a Jarmila Hanzelková.
 Č.p. 231 a výměnek č. p. 388 prodali v r. 1956 Filip Oldřich a Marie manželům Zofii a Rudolfu Janků.
 Č.p. 232 zdědil po smrti otce syn Miroslav Lička.
 Č.p. 234 prodal v roce 1959 Roznovský Jaromír Oldřichovi a Marii Burketovým.
 Č.p. 252 bylo těžce postiženo povodní v r. 1966. Byl školnice ne-
 byl obnoven. V budově byla adaptována dílna.
 Č.p. 257 postoupil svou polovinu Alexandr Kubelka Věře Novické
 v roce 1956.
 Č.p. 169 prodala po smrti svého manžela Božena Zátorská v roce
 1963 Josefu Eichlerovi. Po jeho smrti v roce 1967 zdědil usedlost
 syn Pavel Eichler.
 Č.p. 288 prodali v roce 1958 Bednařík Jaroslav a Marie Jaromírovi a
 Věře Hanzelkové.
 Č.p. 291 prodala Libuše Rousová v roce 1960 Štěpána a Jaroslava Ca-
 gových.
 Č.p. 294 se stalo majetkem manželky Karla Haroka po jeho smrti a
 a tato předala majetek dceři Marii Batouškové.
 Č.p. 295 prodali Ladislav a Božena Zárubovi v roce 1958 Jaroslava a Julii
 Olejákovým.
 Č.p. 323 zdědil po matce Julii Barabášové syn Vilibald v r. 1960.
 Č.p. 335 prodal Rudolf Zdráhal v r. 1956 Oldřichovi a Marii Filipo-
 vým z č. 231.
 Č.p. 341 prodali v r. 1960 Škarka Josef a Marie Ludmíle a Bohuslavu
 Juřicovi.
 Č.p. 364 - výměnek u č.p. 69 byl v roce 1967 zbourán.
 Č.p. 358 - výměnek u č.p. 56 byl v r. 1964 zbourán.
 Č.p. 373 prodal v r. 1963 Volný Ladislav Josefu a Marii Klečkovým.
 Č.p. 307 zdědil po smrti rodičů v r. 1965 Štěpán Kalínek.
 Č.p. 308 postoupili manželé Kuchařovi v r. 1967 Rudolfovi a Miluši
 Kuchařovým.

- Č.p. 374 prodal Vrbský Václav v r. 1960 Vladimíru Rousovi.
 Č.p. 379 prodali Bilský Goldhard a Hildegarda v r. 1956 Ladislavovi a Boženě Krpelíkovým.
 Č.p. 406 prodala v r. 1967 Zofie Šenková Jiřině a Oldřichovi Horklovým.
 Č.p. 290 zdědila po smrti Hermíny Barvíkové dcera Teichmanová Arnoštka.
 Č.p. 355 - výměnek k č.p. 30 adaptovali a převzali od manželů Filipových manželé Kozušníkoví v r. 1964.

252-254

V letech 1955 až 1957 byla sbornára dala popisná čísla:

č.p. 84, č.p. 105, č.p. 137, č.p. 164, č.p. 230, č.p. 250, č.p. 343,
 č.p. 358 a č.p. 364, č.p.: 6, 346, 10, 347, 15, 348, 25, 26, 353, 28,
 354, 21, 350, 23, 351.

Některé budovy v uvedeném období převzalo pro svou potřebu JZD.

- Č.p. 95 - Plásek Jaroslav - pro dřevěárnu včetně výměnku č.p. 367.
 Č.p. 198 - Povalová Marie - pro zahradnictví
 Č.p. 204 - Návrat Josef ml. - pro kravín a mléčnici
 Č.p. 227 - MNV - mlýn - pro adaptaci sýpky
 Č.p. 122 - MNV - kanceláře JZD
 Č.p. 213 - pro byty
 Č.p. 279 - pro kachní farmu.

Z celkového počtu původních osídlenců zůstalo v roce 1967 necelých 200 rodin. Asi 70 rodin z obce je odstěhováno. Mladí lidé se stěhují po uzavření sňatku do nových bytů, které obdrží v nově budovaných sídlištích v průmyslových městech a v závodě ve kterých pracují. Někteří prodávají nemovitosti a usídlení v kterých je pole proto, aby se vyhnuli povinností v JZD.

Také příslušníci zemědělských rodin, zvláště děti se mnohdy bá-
ní práci v zemědělství. Je to způsobeno tím, že příjmy družstevníků,
zvláště v rostlinné výrobě, jsou menší než u pracovníků v průmyslu.
Další změny v dráze nemovitosti budou zaměřovány v kronice
domů a v této pamětní knize již vedeny nebudou.

MÍR

255

Dne 22. února 1955 se konala v sále kulturního domu veřejná schůze občanů (70 přítomných). Na schůzi promluvil zástupce ONV o mezinárodní situaci. Byly ustanoveny dvojice, které odesly v neděli dne 27. února 1955 všechny rodiny s blankety na podpisovou akci světové rady míru za zákaz atomových zbraní. Tato výzva, která byla jednomyslně přijata na širším zasedání předsednictva Světové rady míru ve Vídni dne 19. ledna 1955 měla tento text:

"Některé vlády dnes připravují rozpoutání atomové války.

Chtějí, aby národy uznaly, že je nevyhnutelná.

Použití atomových zbraní by vedlo k vyhlazovací válce.

Prohlašujeme, že vláda, která by rozpoutala atomovou válku, ztratí důvěru svého lidu a bude odsouzena všemi národy.

Od této chvíle se postavíme proti těm, kdo organizují atomovou válku.

Žádáme, aby byly ve všech zemích zničeny zásoby atomových zbraní a okamžitě zastavena jejich výroba."

Na důkaz souhlasu s touto výzvou podepsalo 680 občanů tuto výzvu. Dělníci podepisovali výzvu v závodech, ostatní zaměstnanci na svých pracovištích.

Civilní obrana

V roce 1959 bylo započato v měsíci červnu se školením občanů v civilní obraně. Školení bylo uspořádáno pro družstevníky, ženy v domácnosti a důchodce. Ostatní občané byli školeni ve svých závodech. Školení bylo prováděno ve škole a v kulturním domě. Účast občanů byla povinná. Přednášky provedli místní učitelé, kteří byli k samému úkolu vyškoleni. Dále prováděli školení také příslušníci Československého červeného kříže (ČSK) a požární ochrany. Na závěr byly promítány filmy o působení atomových zbraní a o chování obyvatelstva při atomovém útoku a o první pomoci po útoku vedeném atomovými zbraněmi. Za provedení školení byli odpovědní funkcionáři MNV, kteří tvořili štáb civilní obrany. Tak proběhla první etapa přípravy k civilní obraně. Do roku 1967 proběhly další kurzy a školení. Byly prováděny v zasedací síni MNV a v novém kině.

VÝSTAVBA v obci 1955-1967

Přestavba budovy obecního hostince.

256

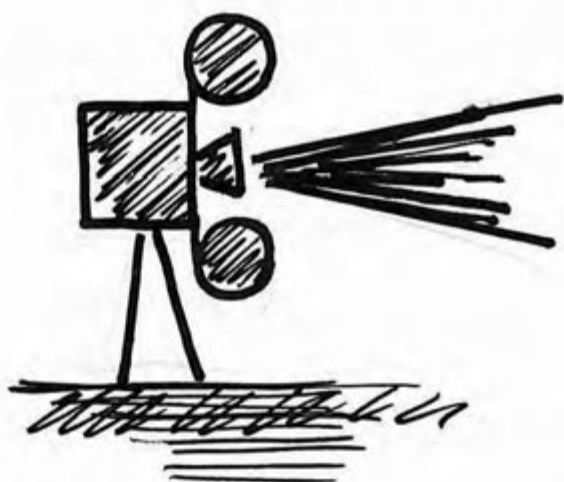
Lidové společenství družstvo Jednota v Novém Jičíně pronajalo od MNV místní hostinec. Byla pronajata jen část budovy s bytem a provozovnou za obnos 1000 Kčs ročně. Provozovna však byla ve velmi špatném stavu. Místnosti byly nízké, nevládné, špatné podlahy, stará okna a dveře, nebylo pořádného skladu a záchodů. Proto MNV po dlouhých a těžkých jednáních s Jednotou přistoupil v roce 1957 k adaptaci pokoslinství. Pro tento účel měl MNV zdarma materiál ze zbované stodoly u c.p. 15 t.j. 25000 cihel, veškeré trámy a dříví na krov a krytinu. Podle dohody provedl MNV hrubou stavbu finančním nákladem 80.000 Kčs a dodal materiál. Jednota se zavázala, že provede vnitřní dokončovací práce ve vlastní režii. Z bývalého „šenků“ byla přestavěna jídelna, z bývalého bytu „nálevna“ a kuchyně. Byl pro hostinského byl vybudován v prvním poschodí. Koncem roku 1961 byly provedeny dokončovací práce. Fasáda budovy byla obnovena v r. 1965. Počátkem roku 1961 převzala Jednota do své správy také sál, který byl doposud ve správě Osvětlové besedy. Počátkem roku 1960 se vystěhovalo z objektu také místní kino. Jednota převzala celou budovu do bezplatného nájmu na dlouhou dobu. V roce 1966 v červenci byla postižena budova povodní. Ve všech místnostech v přízemí byla voda 70cm vysoko. Zajímavé je, že v sálu bylo jen 15cm vody. Vnikla voda do sálu zamezily dobře těsnící dveře. Po povodni nebyla budova řádně opravena. Vnitřní omítky nebyly osekány a zdivo je velmi vlhké. Proto v příštím roce (rok 1967) nevypadá vnitřní vzhled nijak pěkně. Družstvo Jednota neprojevuje velký zájem o řádnou údržbu budovy.

Generální oprava silnice.

Již více než po deset let požadovali občané a MNV u nadřízených 257-267
úřadů opravu silnice vedoucí přes celou obec, která byla ve velmi
špatném stavu. Postrachem všech občanů, zvláště při deštích, bylo
bláto. Silnice byla úzká, klikatá, rozbitá, příkopy byly zanešeny
a jízda na jakémkoli vozidle nebo i cesta pěšky byla utrpením.
Úřady slibovaly, zůstalo jen při slibech. Až v roce 1958 jsme četli
ve Vesnických novinách dne 17. ledna v článku pojednávajícím
o opravách silnic v okrese malou zmínku, - - - -, a co hlavního,
má být zařazena do plánů i nákladná, generální oprava hlavní
sedlnické silnice. "Ještě v tomto roce, ve čtvrtém čtvrtletí bylo
započato s opravou. Stavbu prováděl podnik „Dopravní stav-
by Olomouc“. A tak již v září začalo pět pracovníků s opravou
směrem od křižovatky v Borovci k horní škole. Proto byla silnice
v úseku křižovatka na Bartošovice-Borovec uzavřena a autobu-
sy objížděly směrem na Příbor přes Koticov. Stavba byla velmi obšíř-
ná. Bylo nutno rozšířit silnici na 7m, likvidovat ploty, kácet sho-
my, vybihat živé ploty a navážel ohromné množství materiálu.
V úsecích kde silnice probíhá kolem Sedlničky bylo nutno vybetano-
vat nové opěrné betonové zdi a to u č.p. 209, č. 313, č. 402, č. 115,
č. 90, č. 68, č. 305 a opěrné zdi ve strání u č. 118, č. 116, a č. 44. Také stav-
ba nového mostu u č.p. 235 byla velmi složitá a nákladná. Stavbaři
měli značné potíže při betonáži opěrných zdí u Sedlničky protože
při těchto pracích je zdržovaly povodně a deštivé počasí. Stavba
trvala dva a čtvrt roku a byla dokončena koncem roku 1960.
Oprava silnice byla velmi nákladná. Proto byla vedena po staré
trase, jenom zatáčky byly rozšířeny a smírněny. Úpravou sil-
nice se stala obec přehlednější, občané si postavili místo starých
a živých plotů nové, drátěné ploty, zbourali staré, nevzhledné
kúlny, které bránily do silnice, opravili své domy, takže vzhled

se pronikavě zlepšil. V druhém pololetí r. 1961 bylo započato se stavbou nového mostu u č. 78 na silnici směrem k Bartošovicím. Také výjezd po této silnici byl upraven a rozšířen. Stavba byla dokončena v roce 1962. Provoz na nové silnici přes obec byl zahájen dne 1. ledna 1961 po dokončení stavby mostu u. č. p. 235. Asfaltový koberec bude položen později. Na dolním konci byl koberec položen v r. 1965 až po křižovatku na Bartošovice. Tak se občané a automobilisté dočkali nové, slušné cesty. Stavba si vyžádala nákladu asi 11 milionů Kčs.

V roce 1965 byla zřízena na místním nádraží úprava pro mechanické asfaltové drtě pro úpravy povrchů silnic. Zásobuje materiálem pro úpravu silnic zdejší okres i sousední okresy.

UČTAVBA KINA

Od roku 1950 bylo umístěno kino v sále obecního hostince. Filmy byly promítány na stroji značky Meopton I se žárovkovým světelným zdrojem. Obraz na promítacím plátně byl matný

a reprodukce zvuku velmi špatná. Sál je málo akustický. Sál v hostinci sloužil všem podnikům, je velmi prostorný a velmi těžce se vytápí. K sedění byly používány různé druhy židlí. V kině se hrávalo jenom jedenkrát týdně a to v neděli, byl-li v neděli nějaký podnik, muselo se hrát v sobotu. Navštěvy byly poměrně velmi dobré. Kino bylo majetkem státním a bylo spravováno administrativně i finančně Čs. státním filmem (ČSF) v Ostravě. ČSF vyměnil v dubnu 1956 vedoucího kina Josefa Pavlíka a promítací, jeho syna, Josefa Pavlíka ml. Vedoucím kina byl na návrh mnr ustanoven Mácha František, Lečnice č. 407 a promítacím Krompolt Rudolf č. 336. Za jejich působení

a za spolupráce technické správy ČSF v Ostravě byla provedena v r. 1957 nová elektroinstalace v kabině, instalovány dva promítací stroje Meopton II na 16 mm film s obloukovým světelným zdrojem. Také projekční plátno bylo umístěno do vkusného proscénia s oponou. Značně se zlepšil zvuk i obraz. V první polovině roku 1957 přidelil ČSF v Ostravě 260 záporných sklápěcích křesel z kina v Porubě u Ostravy. Tím se značně zlepšilo pohodlí diváků při představení. Od 1. dubna 1957 bylo předáno kino do správy národního výboru. Provoz účtoval MNV, mzdy zaměstnanců ONV. Již na počátku roku 1956 zakoupili první občané nové televizní přijímače a během roku kupovali televizory další. Tak se naše generace dočkala přenášení obrazu na dálku. Průměrná cena byla na počátku asi 5.000 Kčs. Z počátku byly v televizi programy 2krát týdně, později programů a vysílací doby přibývalo. Novými majiteli nahradily televizory kino, takže přestali do stálého kina chodit. Nových majitelů televizorů přibývalo a návštěvníků v kině ubývalo. Proto bylo nutné zabývat se zlepšením poměrů v kině. Bylo jasné, že v budoucnosti musí kino sloužit jen svému účelu, že musí být vkusně řešeno a reprodukce zvuku a obrazu musí být kvalitní. V červenci r. 1958 bylo otevřeno v našem okrese první širokoúhlé kino v Hodslavicích. Otevření se zúčastnil vedoucí kina s. Mácha František a s. B. Londín, učitel. Kino v Hodslavicích se jim líbilo a řekli si: „Proč také u nás by nemohlo být takové kino?“ Proto vedoucí kina zahájil na MNV přesvědčovací akci za vybudování nového širokoúhlého kina. V sále obecního hostince nemohlo být kino umístěno proto, že sál je veliký a konají se tam všechny podniky. Budoucí kino má být malé a jenom pro svůj účel. V r. 1959 mělo být vybudováno kino v Kopřivnici, která měla zajištěny pro tento rok stroje a zařízení. Pro projekční nepřipravenost kopřivnických bylo přejmé že ani oni ani jiná města a obce nebudou v roce 1959 budovat širokoúhlá kina. Proto bylo rozhodnuto, aby napláňované investice u ONV pro kina nepadly, pustit se do práce.

Bylo přihlédnuto k několika zásadním požadavkům. Chleli jsme, aby nové kino bylo malé, hezké, uprostřed obce a v některé z budov, která patřila m.n.v. Proto František Hanzelka a vedoucí kina prozkoumali a propočítali, jestli by šlo umístit kino v poměrně velmi malé budově č.p. 342, která tvořila souvislý celek s dílnou JZD umístěnou v bývalých stájích u hájenky bývalého panství u zámku - nyní kulturního domu. Budova - obytné stavení - byla ve velmi špatném stavu. Zdivo bylo rozrušeno, krov poškozen. Také bylo nutno přistavět chodby, šatnu, záchody, pokladnu a v prvním poschodí kabinetový blok. Při plánování a projekci se podařilo včetně požadavků kinotechnických všechny požadavky úspěšně vyřešit. 25.000 cihel bylo získáno zbouřením stodoly u č.p. 26. Také dřevěné tělo stodoly bylo zčásti využito. Na stavbě letiště denně vyplachovali strojní zařízení pro míchání betonu a bylo zbytky vyodželi do terénu, kde je vyklopili. U této práce byl náš občan Oldřich Burkert. Proto nám zbytky betonu dovážel a veškeré betonářské práce byly provedeny z tohoto kvalitního betonu. Z výkopem základů pro vestibul bylo započato koncem října 1958. Pak pokračovaly práce po celou zimu a po celý rok 1959. Bylo vybudováno zdivo 5 místností, chodby, komín, klenby, shopy. Vznikl tak sál 9,6 m široký, 16 m dlouhý a 4,7 m vysoký. V sále bylo upraveno svazité hlediště pro 163 sedadla. Z každého místa je dobře vidět na celou plochu projekčního plátna. Projekční plátno bylo umístěno 1,2 m od zadní stěny. Všechny formáty obrazu jsou 2,8 m vysoké, normální (klasický) formát má šířku 3,8 m a širokouhlý formát 7,2 m. Spodní okraj promítacího plátna je ve výšce 1,45 m. Co nejnižší položený spodní okraj obrazu je zádán pro širokouhlý formát. Koncem prosince byly dovezeny nové stroje Meopton 4 z n.p. Meopta Přerov a zvukové zařízení z n.p. Tesla Václavské Meziříčí. Shop a stěny byly obloženy obloukovitými panely. Shopní panely byly zhotoveny z akustického hlediska z čisté kovy.

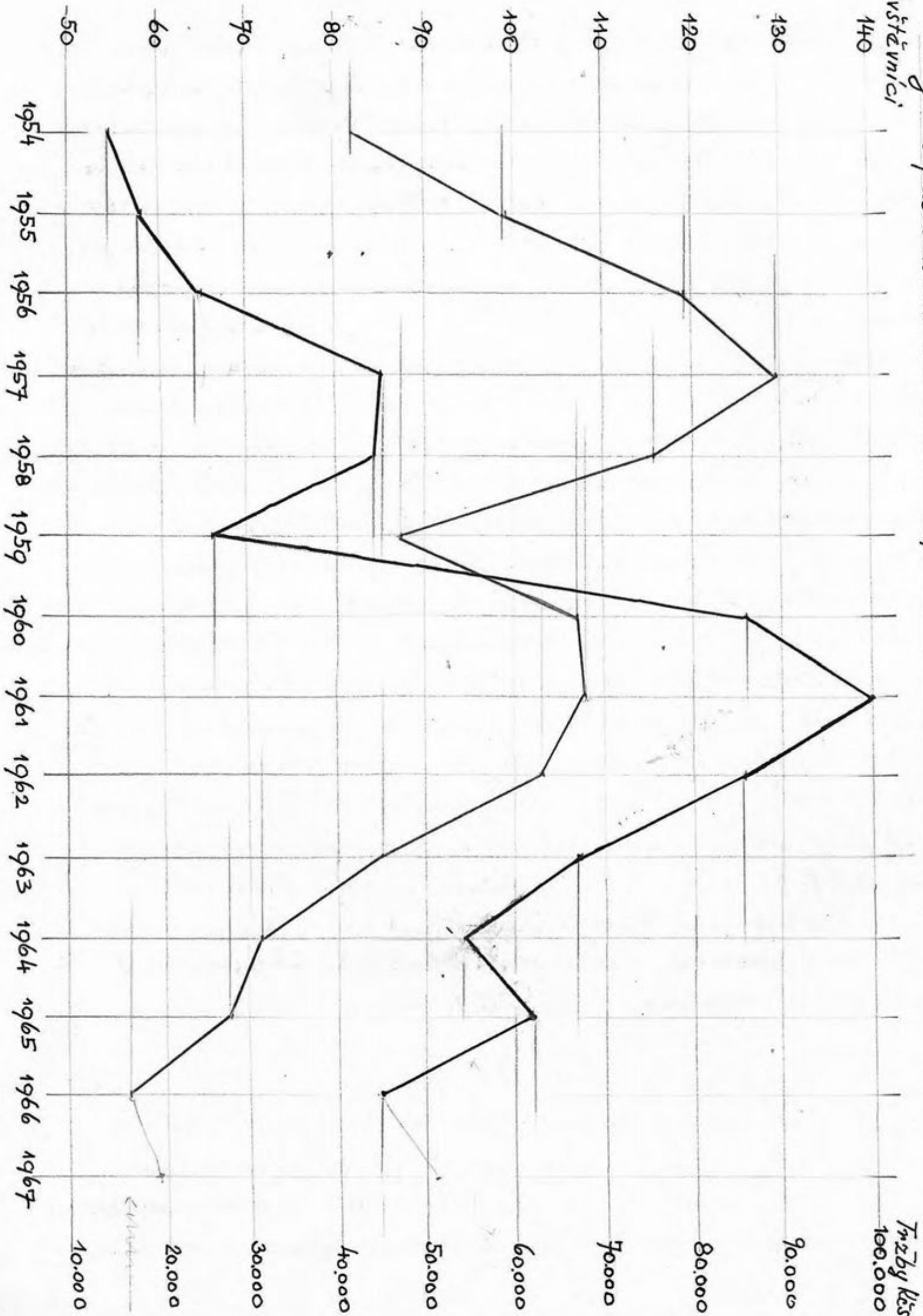
Panely stěn a lustry byly potaženy šedou koženkou. V kině jsou dvě opony - hlavní ze světlemodrého sametu, maskovací z tmavěmodrého sametu. Před promítacím plátnem je podium 70 cm vysoké a 3,5 m hluboké pro ručně přiležitostní a využití. Osvětlení nepřímé po obou podélných stěnách. Všechné projekty, propočty, návrhy a provedení jsou dílem místních občanů. Vedení stavby a dozor nad veškerými pracemi byl svěřen vedoucímu kina. Při stavební projekci pomáhal František Hanzelka, při návrhu interiéru učitel Bohumil Londín. Holářské práce obětavě provedli Jan Křenek, Jaroslav Indrák, Alois Holub, Vojtěch Týrál, Antonín Karban, Miroslav Tomáš a jiní. Zámečnické práce provedli Hrachovec Josef, Cyril Harok, Antonín Boháč, Josef Šenk, Josef Luchon, Emil Frydrych. Zednické práce Emil a Jan Böhmi, Alois Váhala, Kleťenský Josef, Ludek Zdeněk a jiní. Čalounické práce Josef Klos a B. Londín. Elektroinstalacní práce provedli obětavě Rudolf Krompolt a Zdeněk Baroš. Klempířské práce Jaroslav Macháček, tesářské Jan Macháček a Jaroslav Kašpárek, vyřezávací Josef Slovák, Josef Janěček, Josef Keský a celá řada jiných. Celkem odpracovali občané při stavbě 5.000 hodin zdarma. Také řádci zdejší školy pomáhali škrábat cihlu, sundávat starou krytinu a pokrýval střechu. Stroje a zařízení byly zaplacený ONV v N. Jičíně ze státních prostředků. Okresní národní výbor přispěl obnosem 86.000 Kčs, MNV 80.000 Kčs a KNV 70.000 Kčs. Stavební náklady činily 236.000 Kčs, zařízení 140.000 Kčs.

Kino bylo slavnostně otevřeno v sobotu dne 23. ledna 1960 českým širokouhlým barevným filmem

S M R T V S E D L E.

Představení byl přítomen okr. inspektor pro kulturu Ladislav Majkus za jehož vydání spolupráce bylo kino vybudováno a Rudolf Jelínek, představitel Tomáše ve filmu Smrť v sedle. Na některé líbivé filmy dojížděly velmi často výpravy z okolních

Diagram průměrné návštěvnosti na představení a ročních tržeb kina Letovice.

Průhled provozních ukazatelů kina Sedlnice 1950-1970

Rok	Představení		Návštěvníci		Tržby		Průměr návštěvníků na 1 předst.
	Plán	Skuteč.	Plán	Skutečnost	Plán	Skutečnost	
1950	28 100	takéž			10-11. tis.	takéž	
1951							
1952							
1953							
1954	100	100		8279		14.074	82
1955	110	107		10065		18.106	99
1956	110	114		13.600		24.057	119
1957	162	175	24.800	20.906	45.500	44.688	129
1958	150	152	24.000	17.651	45.000	43.050	116
1959	150	129	22.000	11436	42.000	26.144	87
1960	200	243	17.000	26.158	50.000	86.058	107
1961	265	265	26.000	28.585	80.000	100.298	108
1962	265	267	27.000	25.995	80.000	85.779	103
1963	265	250	26.000	21.198	75.000	68.895	84,5
1964	260	230	25.000	16.539	68.000	54.611	72
1965	245	247	20.000	16.761	61.000	62.262	68
1966	235	211	18.000	11.825	58.000	46.048	56
1967	230	228	13400	13.654	44.000	52.398	59,8
1968	230	208	14.000	13.520	46.000	57.230	64,99
1969	230	232	12.000	12.079	52.000	50.608	52-
1970	230	195	12.000	10.350	50.000	45.003	53-

obcí. Návštěvnost v novém kině byla z počátku dosti dobrá, později návštěvníků ubývalo, jak ukazuje diagram a tabulka. Terén v okolí budovy byl upraven, ŽZD opravilo zvence všechny hospodářské objekty. Po patnáct let byly budovy v zámeckém objektu opyškane, zchátralé, okolí porostlé křovím, líním a plevelem,

Tak se stala naše obec druhou obcí v okrese se širokoúhlým kinem. Celkem pracovalo zdarma na výstavbě 192 občanů. Vybudovali si pěkný kulturní stánek pro sebe a pro budoucí generaci. V kině byly každoročně až do roku 1965 festivaly a přehlídky filmů. V roce 1965, 1966 a 1967 návštěvnost stále upadala. Ovlivnilo to několik příčin. Mladí lidé se stěhují z obce, obyvatelstvo je v průměru starší, rozlehlost obce, někdy počasí, prudký rozvoj televize, někdy také program kina. Získané filmy se dostanou na program proti městským kinům poměrně pozdě. V poslední době je zdraženo i vstupné zavedením příplatků. Dá se předpokládat, že během několika málo let bude kino z ekonomických důvodů nutno uzavřít a místnosti použít k jiným účelům. Jistě to urychlí zavedení druhého programu v televizi a zavedení barevného obrazu v televizi.

Adaptace tělocvičny

V roce 1948 byla založena
v obci Tělocvičná jednota
Sokol. Jednota neměla
vlastní tělocvičnu. Začá-

dala si o přidělení bývalého - zrušeného hostince č.p. 106. Tato bu-
dova byla jednotě bezplatně přidělena. Je výhodně situována, upro-
střed obce, v blízkosti m.n.v. a školy. Sál bývalého hostince byl v pr-
vém poschodí. Tento sál sloužil Sokolu a škole jako tělocvična.
V přízemí byly byly a do uzavření také pohostinství. Rovněž v prvním
poschodí byl byl. Ve východní části budovy byly stáje a něko-
lik malých místností. V době, kdy byla budova Sokolu přidělena, byla
ve velmi zchátralém stavu. Střecha byla pokryta cementovými taš-
kami, v severní části budovy byl shnilý krov a prolomený strop. Okna
byla jednoduchá, rozbitá, takže sál nebylo možno dobře vytopit.
Na podzim v roce 1960 byl opraven krov a střecha byla překryta novou
taškou. Po přestěhování nájemníků a zrušení novově umístěné škol-
ní jídelny, bylo přikročeno k stavebním úpravám. V přízemí byly
vybourány stropy a vnitřní zdivo, otvory průjezdů a nepotřebné
okenní a dveřové otvory byly zarděny. Tak vznikl sál o rozměrech
20m x 10m x 6,5m. To byl velmi vhodný prostor pro tělocvičnu. Míst-
nost pohostinství byla rozdělena zdi na dvě místnosti - šatnu a skla-
diště nářadí. Hlavní vchod je z jihu, z bývalé kuchyně je chodba, ve
dvou přilehlých místnostech je šatna a dále umývárna se sprchami
a studenou a teplou vodou. Záchody byly upraveny společně i pro škol-
ní jídelnu, která byla současně s adaptací tělocvičny zřízena

285 - 307

z bývalých stájí a přilehlých prostorů rozsáhlou adaptací. V celé budově byla provedena nová elektroinstalace, omítky, malby, vodoinstalace, klempířské práce, natěry oken a dveří. V tělocvičně je na palubkové podlaze položena dubová, parketová podlaha. Sál je vytápěn z chodby teplovzdušnými kamny. Tělocvična byla vybavena novým náradím. Pro její velikost je v ní možno hrát i míčové hry odvíjenou a kosíkovou. Stěny byly do výše dvou metrů obloženy dřevovláknitými deskami. Také zevnějšek budovy byl opraven. Zdivo bylo vyspraveno, omítnuto, takéž budova, která po dlouhou dobu stála obce hrozila, je nyní pěknou, výstavnou budovou. Akce byla provedena nákladem 160.000 Kčs v akci L (zvelebení měst a obcí). Náklad byl kryt z prostředků MNV. Hlavním organizátorem celé akce byl učitel zdejší školy a předseda Lokola Bohumil Londín. Hlavním poradcem byl důchodce František Hanzelka. Do budování se velmi aktivně zapojil ředitel školy Jan Filip z Příbora a členové učitelského sboru školy. Velmi zdatným a platným pomocníkem byli žáci zdejší školy, kteří v hodinách pracovního vyučování i ve svém volném čase pomohli a vybudovali pro sebe i pro budoucí generace pěknou tělocvičnu, jednu z největších v okrese a největší na vesnici. Také občané, členové Lokola a mládež i s fotbalisty se dobře zapojili a pomohli. Celkem byla touto svépomocnou akcí nadšených pracovníků vytvořena díla v hodnotě 700.000 Kčs. Provedením úprav byla zachráněna budova, která jistě byla odsouzena jinak k zániku. Velké podíky při stavbě byly se zajišťováním materiálu. Výdatně pomohl předseda MNV s. Brětislav Vybíral, který jak při stavbě kina, tak i při adaptaci tělocvičny obstaral hodně materiálu v národním podniku Jaha v Kapřivnici. Budova byla slavnostně předána svému účelu na slavnosti na počesb 22. sjezdu KSČP (Kom. strana SSSR) a oslav VRČR dne 11. listopadu 1961. U této příležitosti natočila ošavská televize tělovýchovnou chvilku, kterou vysílala před vánočními svátky v televizních zprávách.

Povodně

Sedlnička, nebo někdy také úřední název Sedlnický potok, je malá říčka, která teče meandrovitě přes celou obec a není regulována. Při dlouhodobějších deštích a nebo při náhlých lijá-
cích se prudce rozvodňuje, někdy 2krát i třikrát po sobě. Voda zpravidla vystupuje z břehů u č.p. 209 a 212, dále u č.p. 116 a 115, pak u č. 67 a č. 70 a u č.p. 90, někdy také v úseku u č.p. 305 až 290. Ve všech těchto místech se vylévá na silnici. V poslední době je tok vody regulován na štramberské přehradě, kterou vybudovaly štramberské cementárny pro svůj závod. V roce 1960 byl postaven nový most u č.p. 313 a 235 a v r. 1964 u č. 78. V obecní kronice je zmínka o několika větších povodních, které obec postihly.

1772 - utrpěla obec při velké povodni mnoho škod.

1795 - způsobilo rozvodnění potoka a vylití z břehů mnoho škod.

1847 - začali obyvatelé strašnou povodeň. Mocný proud vody z hor nesl s sebou různé předměty a upal puštok pod mostem v Borovci. Nad hrází silnice se utvořilo velké jezero jehož hladina byla na úrovni silniční vozovky. Most (v tehdejší době ještě dřevěný) nevydržel tlak vody, byl stržen a proud vody zaplavil vesnici a způsobil mnoho škod. O život nepřišel nikdo.

1874 - byl při povodni stržen splav.

1880 - někdy okolo 20. srpna se přehnala východním Kravařskem velká pušbz mráčen. Sedlnička se prudce rozvodnila, proud vody strhl splav a všechny lávky. Desetiletá Aloisie Lchenková v proudu utonula. Voda stála

ve výšce 1m nad úrovní silnice (není uvedeno v kterých místech). Domy u potoka byly zaplaveny vodou. Dobytek, který nebyl včas vyveden, stál po celý den ve vodě, onemocněl a pošel. Značka na domě č.p. 108 ukazovala až do jeho zborování výšku vodní hladiny v nešťastném roce. Způsobené škody byly veliké. Ze sbírek obdržela obec 931 zl., škoda byla podle odhadu 10.000 zl. Podle ústního podání (neb) postihla povodeň obec asi o jedné hodině v noci.

1885 - je obec postihnuta opět velkou povodní. Postiženým byla poskytnuta daňová úleva 116 zl. 88 kr.

1891 Časně z jara v důsledku teplých větrů nastalo časně tání a řeka se rozvodnila. Voda sebrala všechny lávky a poškodila silnici. Opravy si vyžádaly nákladu 850 zl.

1937 - V noci z 12. září na 13. září prudce přišlo. Sedlnička byla velmi silně rozvodněna. U mostu č.p. 235 dosahovala voda až po brámoví mostu. Voda vyhlila na cestu a do zahrad. Domy u řeky byly poškozeny.

Jedna stará fotografie z r. 1913 ukazuje stav vody před školou. Jde zde o normální větší stav vody jako v r. 1937, 1942, 1947, 1951, 1958, 1961.

K další katastrofální povodni došlo dne 22. července 1966 po dvanácté hodině odpoledne. V tomto roce bylo koncem června a v červenci deštivé počasí. Asi tři dny před 22. červencem silně přišlo. Dne 22. července dopoledne doslova lilo. Šlo o silnou průliť mračen. Byla také bouřka. Elektrický proud byl vypnut. Telefon nesel, místní rozhlas také nebyl v provozu protože nebylo el. proudu. Stav vody v řece nebyl nijak abnormálně vysoký. Hasiči projížděli vesnici požárníím vozem v poledních hodinách. V Borovci zjistili, že most nad poličkem z lesa v Borovci, směrem k Závěšicím, je stržen vodou z malého poličku, který se ve chvíli stal dravou řekou. Také Sedlnička se

hrozila. Nad silnicí se shromažďovala voda a tvořila jezero. Odjeli proto do vesnice, upozorňovali přiležitostně občany na hrozící nebezpečí. Nikdo nebral upozornění vážně. Počítalo se, že to bude povodeň na jaké byli obyvatelé zvyklí. Po dvanácté hodině však, směrem od horního konce, začala voda abnormálně vystupovat z břehů, brhal ploty, vnikal do obytných stavení, prodemlal stromy na břehu řeky, lávky a mosty. Bežem čtvrt hodiny vystoupila na nejvyšší stav a kolem 16 hod. odpoledne, také za necele 3 hodiny počala klesat. Oživot nepřišel nikdo. Uhynulo hodně drobného zvířectva, 2 kozy. Dům č.p. 221 - majitel Josef a Amálie Luchonovi byl z jedné poloviny vodou stržen a musel být sbourán. Také dům č.p. 113 byl povodní natolik poškozen, že musel být sbourán. Na jeho místě byla postavena novostavba v níž bylo umístěno holičství a kadeřnictví a čekárna pro cestující. Mosty u č.p. 166 a u č.p. 116 byly obnoveny v roce 1967. Také u č. 97 byla stržena lávka, kterou bylo nutno znovu postavit. Velmi silně byly poškozeny všechny polní a obecní cesty. Odhad škod prováděli pracovníci Okresního národního výboru a Okresního stavebního podniku z N. Jičína. Škody byly odhadnuty takto:

soukromé domky 1,608.280 Kčs

MNV (veskerý maj. v jeho správě) 1,664.300 Kčs

Škoda JZD 1,213,650 Kčs

Pohromou bylo postihnuto 114 domů.

K vyliší vody z břehů došlo ještě v sobotu 25. července, v neděli 26. července odpoledne a znovu v noci a v pondělí 26. července byla voda oproti pátku 24. července jenom o 7 m níže. Proložě studny byly zaplaveny, byla do obce asi po dobu 3 týdnů dovážena voda cisternovými nákladními vozy třikrát denně. Požární sbory okolních obcí pomáhaly místním požárníkům při čištění studní. Dne 4. srpna si prohlédli na místě škody ministr zemědělství

Buvíčán a předseda ONV Milan Tomančák. Krajským národním výborem byl přidělen pro odstranění povodňových škod zdejší obci národní podnik Bytostav z Ostravy-Zábřehu. Tento závod prováděl veškeré práce svými učni. Provedli adaptaci školních dělen v č.p. 252, stavbu čekárny a kolicství, generální opravu budovy MNV, adaptaci č.p. 336 pro umístění mateřské školy. Mateřská škola v budově č.p. 217 z hygienických důvodů nevyhovuje. MNV svépomocí opravil mosty, záchody ve škole, obecní cesty a část kanalizačních prací, obecní rozhlas. Obec byla mezi nejvíce postiženými obcemi v Severomoravském kraji. Byly to obce: Lednice, Bartošovice, Kunín, Tichá.

V roce 1967 bylo započato s přípravnými pracemi pro stavbu skupinového vodovodu Lednice-Bartošovice. Investorem je Krajský národní výbor v Ostravě. Náklady budou uhrazeny z prostředků uvolněných vládou na odstranění povodňových škod. Obě obce mají ve studnách vodu zdravotně závadnou. V dokladech k této pamětní knize je uveden fotografický materiál s vyovetlivkami a seznamy škod veřejných a soukromých. Při srovnání stavu vody v r. 1880 se stavem vody v r. 1966 byla povodeň v r. 1966 větší a hladina vyšší. V roce 1880 však stav vody a trvání povodně bylo delší. Množství vody bylo určitě větší protože vystoupení vody z břehů se opakovalo pětkrát. Škody uvedené v příloze jsou uvedeny v pořizovací ceně. Pojišťovna vyplátíla poškozeným na odstranění škod celkem slušné částky.

Účt. Lokol od pojišťovny	10.028	Kčs
MNV obdržel na odstranění škod v r. 1966	----	Kčs
v r. 1967	----	Kčs

Občané obdrželi na odstranění škod pokud se dalo zjistit a bylo až na malé výjimky sjednáno přes 1.100.000 Kčs. Dále uvádíme v přehledu majitele poškozených domů, výšku zaplavení v cm od podlahy, odhad škod, nákladu pojišťovny.

C.d.	Jméno	Výše zaplavení	Odhad škod	Úhrada pojistůny
402	Böhm Emil	40 cm	23.300	12.754
219	Koliba Josef	sklep	1.800	891
313	Lichnovský Annot	20 cm	11.100	3.325
215	Haljanek Alois	40 cm	16.500	3.660 }
386	Haljanek Alois st.	40 cm	9.000	3.754 }
209	Harok Cyril	70 cm	17.000	2.613
337	Holub Alois + Kyriaková M.	sklepy	19.500 ?	1920 }
332	Nordk Ludvik	sklepy	2.000	508 }
325	Mrkvicová Anđela	sklepy	1.500	7803
187	Hanzelková Marie	25 cm	6.500	3.041
314	Jahn Jaromir	40 cm	14.250	5.197
184	Mikulenkova Vlasta	gardž	6.500	8.934
408	Čapka Karel + Heský Josef	80 cm	30.300	5.258
180	Macháč Alois	55 cm	11.300	{ 12.716
167	Babka Miloš	30 cm	9.100	2.622 }
166	Čunťa Olovich	rozamet	4.700	5.289
291	Čadga Jaroslav	40 cm	16.900	2.689
223	Kmetko Eduard	30 cm	25.800	6.314
228	Hanzelka Oldřich	45 cm	11.200	8.173
406	Šanková Zofie	20 cm	3.000	12.325 }
229	Hanzelka Richard	50 cm	30.000 ?	2.638 }
226	Bolř Jaroslav	sklep	3.500	10.412
235	Jarolím Ludvik	sklep	3.800	6.884
238	Pavliček František	sklep	2.000	30.000 ?
237	Kaletka Zdeněk	20 cm	8.200	4.801
128	Bil Michal	40 cm	21.500	6.179
129	Rožnovská Ružena	65 cm	28.300	2.540
156	Burda Richard	20 cm	15.500	4.997
131	Hlovák Oldřich	30 cm	9.800	15.298
132	Havlaček Bedřich	10 cm	2.300	15.698
182	Kahánek Rudolf	-	-	5.102
168	Hlovák Břislav	-	-	2.659

Č.d.	Jméno	výška zaplavení	odhad škod	úhrada pojistnou
151	Bartoň Rudolf	20cm	3.700 Kčs	3.938 Kčs
140	Lupík Augustin	30cm	7.500 Kčs	5.370 Kčs
125	Skurka Josef	35cm	3.800 Kčs	
124	Macko František	20cm	7.000 Kčs	4.494 Kčs
126	Vašicová Marie	80cm	14.000 Kčs	8.959 Kčs
123	Eichler Josef	sklep rozestavěná stavba	300 Kčs	1.512 Kčs
344	Hrachovec Josef		13.000 Kčs	
120	Skurka Josef	70cm	24.800 Kčs	17.493 Kčs
113	Rajnoch Karel	100cm	50.000 Kčs	32.169 Kčs
221	Suchoně Josef	135cm	109.000 Kčs	61.526 Kčs
220	Mec Adolf	120cm	36.000 Kčs	21.876 Kčs
218	Schwarz Josef ^{Josef ml. Josefa s.l.}	80cm	44.600 Kčs	17.430 Kčs 5.882 Kčs
216	Indrák Janoslav	80cm	12.400 Kčs	8.278 Kčs
2 150	Indrák Janoslav	80cm	35.500 Kčs	7.851 Kčs
214	Jurčena František	90cm	29.800 Kčs	12.498 Kčs
186	Boháč Ladislav	70cm	25.000 Kčs	12.850 Kčs
212	Vilímek Josef	150cm	35.000 Kčs	8.771 Kčs
328	Piha František	40cm	24.880 Kčs	8.565 Kčs
135	Esler Josef	30cm	5.000 Kčs	7.025 Kčs
27	Jakubec Janoslav	50cm	18.500 Kčs	10.010 Kčs
29	Klozík Karel	20cm	10.700 Kčs	10.628 Kčs
31	Jaluška Jindřich	30cm	6.500 Kčs	5.359 Kčs
32	Šlaba Vilma	10cm	6.500 Kčs	6.015 Kčs
34	Jakubec František	30cm	10.700 Kčs	10.496 Kčs
35	Janáková Zofie	30cm	8.700 Kčs	6.050 Kčs
38	Kahánek Janoslav	40cm		9.289 Kčs
40	Miša Vojtěch	40cm	12.300 Kčs	4.838 Kčs
290	Teichmanová Arnoštka	40cm	23.000 Kčs	7.406 Kčs
305	Smolík Jan	15cm	11.000 Kčs	6.178 Kčs
304	Staruška Kazimír	15cm	14.300 Kčs	14.098 Kčs
80	Vyvíal Vojtěch			8.940 Kčs
112	Jurica Blažej			4.107 Kčs

č.d.	Jméno	Výška zaplavení	Odhad škod	Úhrada pojišťovny
401	Jalůvka Jan	sklep	8.500 Kčs	5.725 Kčs
62	Michálek Melodej	55cm	38.000 Kčs	11.045 Kčs
63	Kodíš Inocenc	50cm	21.000 Kčs	11.077 Kčs
400	Mičan Miloslav	sklep	2.500 Kčs	1.850 Kčs
399	Hrnčárek Antonín	10cm	1.800 Kčs	7.474 Kčs
67	Babinec Ignác	30cm	17.000 Kčs	10.627 Kčs
70 68	Garda Emil	30cm	10.000 Kčs	{ 5.635 Kčs 4.620 Kčs }
71	Tomčala Jan	25cm	13.000 Kčs	9.126 Kčs
73	Michálek Josef	55cm	19.500 Kčs	{ 7.476 Kčs 4.196 Kčs }
73	Novák Karel	stavba	6.000 Kčs	2.030 Kčs
72	Škarupa Alois	10cm	8.600 Kčs	8.718 Kčs
75	Oleják Adolf	sklep	4.000 Kčs	7.515 Kčs
340	Hubeňák Emil	30cm	8.500 Kčs	11.310 Kčs
77	Marla Vojtěch	50cm	16.700 Kčs	15.688 Kčs
79	Lukeš Emanuel	45cm	18.700 Kčs	12.261 Kčs
295	Oleják Jaromír	15cm	9.700 Kčs	9.442 Kčs
82	Michna František	70cm	14.500 Kčs	12.654 Kčs
85	Janyška František	90cm	23.000 Kčs	15.857 Kčs
86	Kutáčová Marie	15cm	4.000 Kčs	9.650 Kčs
88	Dobidáš Vilém	30cm	6.600 Kčs	4.837 Kčs
276	Varnos Josef	zahrada	1.500 Kčs	5.400 Kčs
98	Křenek Jan	75cm	31.800 Kčs	{ 5.560 Kčs 21.950 Kčs }
283	Oleják Adolf	35cm	15.150 Kčs	7.996 Kčs
89	Oleják Antonín	35cm	5.500 Kčs	8.602 Kčs
90	Jančar Vítězslav	30cm	17.200 Kčs	12.541 Kčs
341	Jurica Bohuslav	70cm	16.300 Kčs	13.282 Kčs
96	Škarka Josef	35cm	17.000 Kčs	10.975 Kčs
234	Burkert Oldřich	45cm	17.500 Kčs	11.179 Kčs
91	Kleťenský Rudolf	25cm	14.000 Kčs	9.544 Kčs
92	Ručka Jan	sklep	1.000 Kčs	757 Kčs
83	Kuča Karel	80cm	15.000 Kčs	9.019 Kčs

č. d.	Jméno	výška zaplavení	odhad škod	úhrada pojišťovny
99	Bohač Antonín	65cm	31.900 Kčs	9.804 Kčs 11.487 Kčs
286	Milau Metoděj	25cm	10.600 Kčs	7.945 Kčs
103	Hanzlík Josef	72cm	29.000 Kčs	10.935 Kčs
102	Kabát Josef	60cm	13.500 Kčs	7.105 Kčs
261	Matuš Jan	105cm	29.000 Kčs	18.768 Kčs
285	Petr Miloš	75cm	20.600 Kčs	18.498 Kčs
248	Pitříková Marie	80cm	53.500 Kčs	15.709 Kčs
389	Dostál Ludvík	50cm	14.500 Kčs	5.490 Kčs
251	Tondraček Karel	120cm	24.500 Kčs	9.317 Kčs
48	Eichlerová Albína	svrchní voda	3.500 Kčs	6.414 Kčs
242	Pasdyřík Tomáš	—	20.000 Kčs	
266	Ermisová Helena		1.500 Kčs	
229	Křesťová Sylva		7.600 Kčs	
7.	Kubiček Bohuslav	zahradu	1.000 Kčs	528 Kčs
115	Pískoň Jan	10cm	3.190 Kčs	5.387 Kčs
252	Kudličková M. + školní dílna	140cm	20.000 Kčs	11.000 Kčs
87	Velhuda František		11.980 Kčs	7.148 Kčs
329	Hykl Bohumil	zahradu	2.000 Kčs	
109	MNV a pošta	20cm		
—	Požární zbrojnice	115cm		
106	Školní jídelna	15cm		
249	Obecní hostinec	70cm		
	Autobusové čekárny	90cm		
264	Vašínek Karel			3.561 Kčs

Zaplavené motory, pračky, radia, televizory byly odváženy opravami vlastními povozy. Na podzim byla uspořádána výstava nábytku v sokolovně, aby si občané mohli nakoupit a doplnit vybavení bytu. Písek, vápno, cement, pískna, škodra byla dovážena posílzeným autem na místo. Navlhčené zdivo muselo být odlučeno a znovu omítnuto, zaplavené podlahy vybrhány a znovu položeny.

V ŠKOLSTVÍ

Školní rok 1955/56

Školní rok byl zahájen dne 1. září společným shromážděním žáků. Byl vyslechnut projev ministra školství. Za MNV promlouvala tajemnice MNV Marie Pavlíková.

Učitelův sbor byl na začátku roku stejný jako v minulém roce. Náboženství vyučoval ThDr Václav Špunda. V tomto roce se vyučovalo náboženství v 2.-7. třídě. Do náboženství se přihlásilo celkem 105 žáků a do československo-evangelického 5 žáků, celkem 110 žáků t.j. 45,8%. Dne 10. října nastoupila dovolenou pro mateřství Drakoslava Olejáková, 11. a 11. b. třídy byly spojeny. Dne 20. 12. 1955 nastoupila Jarmila Tarabová z Kopřivnice. Učila na škole do 12. 2. 1956. Dne 21. 5. 1956 odešla na náv. školu do Bartošovic Ludmila Lasecká. Učila tam do 30. 6. 1956.

Žáci 5.-8. třídy vypočetli JZD při sklizení brambor. Odpracovali 4 půldny. Pracovalo 60-70 žáků. JZD dávalo žákům přesnídávky.

19. října se konala schůze Sdružení rodičů a přátel školy. Předsedou byl zvolen František Jurěna, dělník č. 214.

Dne 7. listopadu se konala ve škole oslava VRŠR - 38. výročí. V besídce vystoupili žáci a projev přednesl zástupce ředitele Jaroslav Hraškoš.

Dne 24. června 1956 se konal za spolupráce rodičů „Dětský den“. V programu vystupovali žáci všech tříd. Protože celý den přišlo, konalo se vystoupení v sále ob. hostince. Čistý výtěžek byl věnován na zařízení ve školní dílně.

Počty žáků a tříd ve šk. r. 1955/56.

I. a. tř.	9 chl.	14 dívek	všech 23
I. b. tř.	8 chl.	10 dívek	všech 18
II. a. tř.	14 chl.	12 dívek	všech 26
II. b. tř.	13 chl.	10 dívek	všech 23
III. a. tř.	13 chl.	14 dívek	všech 27
III. b. tř.	11 chl.	14 dívek	všech 25
IV. tř.	22 chl.	19 dívek	všech 41
V. tř.	23 chl.	8 dívek	všech 31
VI. tř.	18 chl.	19 dívek	všech 37
VII. tř.	15 chl.	16 dívek	všech 31
VIII. tř.	7 chl.	18 dívek	všech 25
Celkem 11 tříd		153 chl.	154 dívek všech 307

Školní rok 1956/57

Školní rok 1956/57 byl zahájen 3. září 1956 společným žákovským shromážděním na školním hřišti. Na zahájení promluvil ředitel školy, předseda MNO Adolf Adamovský a zástupce OVKSČ.

Učitelský sbor: ředitel Jan Filip, zástupce ředitele Jaroslav Štakoš, Marie Kašparová, Ludmila Lasecká, František Mácha, Drahozlava Olejáková, Hedvika Kodůlková, Božena Trábenická, Blažena Urbíková, Bohumil Londín, Vlasta Londínová, Božena Pokorná; správní zaměstnanci: Brezonáková Ludmila do 31.12.1956, po ní byla přijata Marie Divínová, Julie Kłosová, Anička Lindlerová.

Učitelka Sylva Rycová byla přeložena do Bartošovic.

Na škole bylo 10 tříd, pobočky byly v druhé a čtvrté třídě.

Celkem bylo na škole 151 chlapců a 138 dívek, všech žáků 289.
Do náborů se přihlásilo z celkového počtu 147 žáků což bylo 61,2%.

Dne 19. října se konala schůze SRPŠ. Předsedou byl zvolen opět František Jurina. Dne 16. února uspořádalo rodičovské sdružení ples. Čísly výletů byl věnován na zakoupení hoblovacího stroje pro školní dílnu a na zakoupení rozhlasového přístroje.

V loňském školním roce a v letošním školním roce vykonal na škole inspekci okr. školní inspektor Ludvík Dlouhý.

K Učitelskému dni dne 28. března 1957 byl vyznamenán ředitel školy Jan Filip za úspěšné rozvíjení polytechnické výchovy.

Žáci všech tříd během šk. roku uspořili 13.059 Kčs. Na škole bylo koncem šk. roku 120 pionýrů.

Ke dni 1. září 1956 byly zvýšeny platy učitelů, které byly doposud velmi nízké.

Učitel	starý plat Kčs	Plat po úpravě Kčs
Kašparová Marie	1226	1530
Lazická Ludmila	896	1238
Mácha František	1170	1440
Olejšková Drahoslava	996	1250
Kodůlková Hedvika	1074	1350
Šrámnická Božena	1074	1350
Urbicová Blasena	896	1150
Filip Jan - ředitel	1574	2221
Londin Bohumil	1258	1700
Londinová Vlasta	1088	1484
Pokorná Božena	1258	1700
Šrakoš Jaroslav	1434	2071

Školní rok

1958-1959

Školní rok 1958/59 byl zahájen slavnostním shromážděním dne 1. zář. Byl vyslechnut projev ministra školství Františka Kahudy. Na počátku roku bylo na škole 10 tříd s 281 žáky, z toho 139 dívek. Při první a šesté třídě byly zřízeny pobočky.

Učitel'ský sbor: Učitelka Božena Ivábenická byla na vlastní žádost přeložena do Příbora. Nově byla ustanovena Zdenka Demlová z Příbora, která působila v Bílovci. Dále působili na škole: Jan Filip z Příbora, Jaroslav Šrakoš ze Sedlnic, Bohumil Londín ze Sedlnic, Vlasta Londínová ze Sedlnic, František Mácha ze Sedlnic, Božena Pokorná z Příbora, Marie Kašparová ze Sedlnic, Ludmila Karbanová-Lasecká ze Sedlnic, Drahomíra Olejáková ze Sedlnic, Hedvika Hlodílková z Příbora, Sylva Rycová z Příbora.

Do náboženství se přihlásili 104 žáci t.j. 47,27%.

Pionýrská organizace měla 7 oddílů a 156 žáků. Vedoucí byla Sylva Rycová.

U příležitosti veřejného cvičení dne 21. června byla uspořádána výstava výkresů a prací žáků v kulturním domě.

Školní rok 1959-1960

Školní rok 1959/60 byl zahájen 1. zář. Na počátku roku by-

lo na škole v devíti třídách 270 žáků - z toho 196 pionýrů.

V učitel'ském sboru nastaly změny. Sylva Rycová byla přeložena na vlastní žádost do Příbora. Místo ní byla ustanovena

absolventka Pedagogické školy v Novém Jičíně Libuše Olšpková z Bartošovic, která se stala skupinovou vedoucí PO.

383

Jako každoročně pomohli žáci ve dnech 8.-15. září a 26. září při sklizni brambor.

Během prázdnin byla adaptována ve vedlejší školní budově č.p. 252 školní dílna zásluhou obětavého ředitele školy Jana Filipa. Během prázdnin byl vybudován malý skleník a paréníště. Školní pozemek byl u dílny JZD za potokem.

Předsedou SRPŠ byl zvolen již podruhé Josef Kloudan č. 97.

V lednu a v únoru 1960 byly upraveny místnosti bývalého pohostinství v č.p. 106 na školní jídelnu. Upravování bylo zahájeno dne 9. února 1960. Vedením kuchyně byla pověřena učitelka Marie Kašparová. Upravovalo se celkem 65 dětí a učitelů.

Učitelé věnovali na výstavbu nemocničního pavilonu v Novém Jičíně 1% svého měsíčního platu.

Učitel František Mácha byl ke „Dni učitelů“ (28. března 1960) vyznamenan radou ONV za obětavou práci při výstavbě širokoúhlého kina a práci v osvětě v minulých letech. Jeho zásluhou bylo vybudováno v obci v letech 1958-1960 druhé moderní širokoúhlé kino v okrese Nový Jičín.

Školní rok byl ukončen 18. června 1960, protože cvičenci odjížděli na II. celostátní spartakiádu do Prahy. V Praze cvičilo z naší školy 24 žáků. 2. června se konalo veřejné cvičení Lokola při kterém účinkovali žáci školy.

355
395-392

Během roku žáci ušetřili 13.217 Kčs.

Na počátku školního roku bylo v

1. tř.	33 žáků	v 6. tř.	38 žáků
2. tř.	30 žáků	v 7. tř.	21 žáků
3. tř.	34 žáci	v 8. tř.	23 žáci
4. tř.	30 žáků	v 9. tř.	26 žáků
5. tř.	35 žáků	Celkem v 9 třídách	270 žáků.

ŠKOLNÍ ROK

1960 - 1961

Školní rok 1960/61 byl slavnostně zahájen dne 1. září. Podle nového školského zákona byla zavedena devítiletá povinná školní docházka. Pro nedostatek žáků nebyla na škole otevřena 9. třída, protožá v prvním roce nebyla do této třídy docházka povinná. Žáci chodili do Příbora.

<u>Třída</u>	<u>žáků</u>	<u>třídní učitel</u>
I.	33	Stodůlková Hedvika z Příbora
II.	33	Karbanová Ludmila ze Sedlnic
III.	28	Kašparová Marie ze Sedlnic
IV.	35	Hubičková Josefa z N. Jičína
V.	30	Olejáková Drahoslava ze Sedlnic
VI.	32	Londinová Vlasta ze Sedlnic
VII.	38	Mácha František ze Sedlnic
VIII. a	19	Londin Bohumil ze Sedlnic
VIII. b.	22	Pokorná Božena z Příbora

Dále působili na škole: starší vedoucí PO při 10hod. úvaze Libuše Olipková z Barlošovic, ředitel školy Jan Filip z Příbora, zástupce ředitele Jaroslav Křakoš ze Sedlnic, školnice Anna Bönischová, Marie Kudličková. Škola měla 9 tříd s 270 žáky a všechny třídy byly umístěny v hlavní budově. Zdenka Demlová byla přeložena na vlastní žádost do Příbora. Josefa Hubičková byla přeložena dne 1. ledna 1961 do Hlčmanic. Osmé třídy byly spojeny.

V září pomohlo 120 žáků VI. - VIII. třídy při sklizni brambor v ŽID. Žáci vybírali brambory na 12 hektarech. Úroda brambor byla velmi špatná.

Od počátku tohoto školního roku dostali poprvé v historii našeho školství všichni žáci všechny knihy a školní potřeby zdarma. Náklad na učebnice činil 6.640 Kčs a na potřeby 15.410 Kčs.

Jeden žák obdržel zdarma polévky v průměru za 81,50 Kčs. Toto opatření bylo přijato rodiči kladně.

374-376
379-381

Předsedou SRPS byl zvolen na schůzi dne 11. listopadu Květoslav Prokop ze Sedlnic č. 225.

Dne 14. listopadu dokončili žáci za vedení učitelů pokrytí střechy budoucí tělocvičny novými taškami.

22. ledna 1961 sežrali žáci a pionýři zdejší školy pohádkovou divadelní hru „Sněženka“.

27. února 1961 byla přemístěna školní jídelna do jídelny JZD v č.p.

377-378

233, proloženo v č.p. 106 bylo započato s adaptací pohostinství na tělocvičnu TJ Lokol, která bude také sloužit pro školní tělovýchovu.

382

40. výročí založení Komunistické strany československa bylo oslaveno za účasti žáků školy dne 13. května 1961. Žáci a učitelé vyhlásili závazky na výstavbu tělocvičny. Těčen se oslava s bohatým programem konala pro veřejnost. Projev měl ředitel školy. Hlediště PO v Novém Jičíně se zúčastnilo 52 pionýrů.

Školní rok

1961/62

Školní rok byl zahájen dne 1. září. Pionýři uvítali žáky první třídou kyličkami.

Od 1. září tohoto roku byla otevřena 9. třída a docházka je povinná.

1. třída	35 žáků
2. třída	33 žáků
3. třída	31 žáků
4. třída	28 žáků
5. třída	33 žáků
1.-5. třída	160 žáků

6. třída	29 žáků
7. třída	28 žáků
8. třída	38 žáků
9. třída	39 žáků
6.-9. třída	134 žáků
1.-5. třída	160 žáků
9. třída	294 žáků

Učitel František Mácha po celý školní rok 1961/62 nevyučoval, protože při přípravě slavnobrány na dožínky, byl shoden předsedou JZD Josefem Špinkou motorkou s dvojitého řebří a zlomil krček levé stehenní kosti. Na školu byli nově ustanoveni: Zdenka Hejskalová z Petřvaldu, absolventky Pedagogické školy v Novém Jičíně Zdenka Tavřincová a Bedřiška Kolářová, obě z Libušovic. Dne 16. října nastoupila po dovolené pro mateřství Libuše Oděpková a B. Kolářová byla přeložena do Poloussi. Ostatní učitelé: Jan Filip, Jaroslav Hraško, Bohumil Londín, Ludmila Karbanová, Marie Kašparová, Hedvika Houdělková, Drahoslava Olejáková, Božena Pokorná, Vlasta Londínová.

Od 1. září 1962 byla znovu používána budova horní školy č.p. 409. Byly tam umístěny 3. a 4. třída. Uklízečkou byla ustanovena Jiřina Návrátová č. 403.

Vědoucí kuchařka Anna Holčáková odešla do důchodu. Na její místo nastoupila pomocná kuchařka Jiřina Pavlíčková a nově byla přijata Zdenka Kleťenská č. 300.

Do náboženství se přihlásilo 26 žáků tj. 14,3%. Vyučoval ThDr. Špunda Václav.

Předsedou SRPŠ byl opět Květoslav Prokop.

Od 1. ledna 1962 byla otevřena družina mládeže. Bylo přihlášeno 37 žáků. Jako vychovatelka působila Drahomíra Holířová. Družina byla umístěna v jedné třídě v přízemí.

31. ledna 1962 odešla do důchodu Zdenka Hejskalová. Místo ní byla ustanovena Vlasta Trojčinská z Příbora, která působila ve Fulneku.

19. února 1962 se začalo vařit v nově adaptované kuchyni a jídelně v č.p. 106.

Od 7. března 1962 byla ustanovena školním lékařem MUDr. Hradilová z Příbora.

8. dubna 1962 sehraли pionýři pod vedením Vlasty Londínové,

kteřá byla v tomto roce skupinovou vedoucí PO, výpravnou pohádkovou hru „Stříbrná studánka“.

V měsíci dubnu a květnu byla provedena na škole inspekce okr. škol. inspektorem Květoslavem Kadlcíkem a odbornými poradci.

Školní rok

1962

1963

Školní rok 1962/63 byl zahájen v pondělí dne 3. zář.

363

Ve třídách bylo na počátku roku:

417

1. třída	24 žáci	6. třída	32 žáci
2. třída	32 žáci	7. třída	29 žáků
3. třída	29 žáků	8. třída	30 žáků
4. třída	29 žáků	9. třída	35 žáků
5. třída	25 žáků	6.-9. třída	126 žáků
1.-5. třída	139 žáků	1.-5. třída	139 žáků
		Celkem 9 tříd	265 žáků.

Libuše Olípková byla přeložena do Bartošovic. Místo ní nastoupila Marie Křiváková, roz. Dušková z Nezdic v Čechách. Od 1. ledna 1963 nastoupila mateřskou dovolenou. Po mateřské dovolené se na její místo vrátila Vlasta Trojčinská.

Ostatní učitelé: Jan Filip, ředitel, Jaroslav Hrákos, zástupce, Bohumil Londín, Vlasta Londínová, František Mácha, Božena Pokorná, Marie Kašparová, Ludmila Karbanová, Hedvika Kladuňková, Drahoslava Olejáková, Zdenka Vavříncová. Skupinovým vedoucím byla ustanovena Zdenka Vavříncová. Do náboženství se přihlásilo 24 žáků tj. 13,6%. Vyučoval farář Felix Gurzán z Libkosti po odchodu ThDr. Grundy Václava do Lichnova. Fara nebyla obsazena.

Dne 15. února 1962 byl ze služebních důvodů přeložen dosavadní ředitel školy Jan Filip z Příbora na ZDŠ v Příboře. Na zdejší škole působil

od 1. září 1947 do ještě 15 let a necelého půl roku.

Dnem 15. února 1962 byl jmenován ředitelem zdejší Základní devítileté školy František Mácha, učitel ze Sedlnic. V obci již působil od roku 1945 a v letech 1950-1953 byl ředitelem národní školy.

Dne 3. února rozvázala pracovní poměr vychovatelka družiny Drahomíra Holířová. Místo ní nastoupila Jiřina Reichlová ze Sedlnic č. 209. Po odchodu ředitele Jana Filipa byl na výpomoc ustanoven učitel-důchodce František Busek z Přebora.

Dne 30. dubna se hráli pionýři za vedení učitelky Vlasty Londinové divadelní hru „Tripití“.

Předsedou SRPŠ byl opět zvolen Kvetoslav Prokop.

Inspekci na škole vykonal okr. šk. inspektor Jaroslav Kolátek.

Školní rok

1963 - 64

Školní rok byl zahájen v pondělí 2. září.

Počty tříd a žáků:

1. třída	23 žáků	6. třída	27 žáků
2. třída	25 žáků	7. třída	30 žáků
3. třída	35 žáků	8. třída	24 žáků
4. třída	27 žáků	9. třída	24 žáků
5. třída	27 žáků	6.-9. třída	105 žáků
1.-5. třída	137 žáků	1.-5. třída	137 žáků
		Celkem 9 tříd	242 žáků.

Na školu byla nově ustanovena Marie Hanzelková ze Sedlnic č. 187.

Předtím působil v Libhošti a ve Starém Jičíně. Na škole dále byli:

František Mácha, Jaroslav Šrakoš, skup. vedoucí PO Zdenka Kavřincová,

Karbanová Ludmila, Kašparová Marie, Hlodůlková Hedvika, Trojčinská Vlasta, Olejáková Drahomíra, Londin Bohumil, Pokorná Božena, Londinová Vlasta.

Dne 19. září 1963 se konala schůze SRPŠ. Předsedou byl zvolen Antonín Boháč, Sednice 99.

Dne 10. prosince 1963 se konalo v místním kině veřejné přelícení lidového soudu z Nového Jičína proti manželům Bolfovým ze Sednic č. p. 226. Soud rozhodl o umístění syna Bohuslava do ústavu výchovy. Přelícení bylo přítomno 150 sedlnických občanů. Příběh jednání byl pro účastníky poučný a ukázal jak rodiče, společnost a škola mají podílet v úzké spolupráci na výchově mládeže.

Ve školní budově č. 409 byly navrženy umístěny 1.-3. třída. Školní dílny byly přestěhovány do farní budovy, kterou MNV pronajal od církevních úřadů. V budově fary byla umístěna také školní družina. Na farní zahradě byl také položen školní pozemek.

Ve školní jídelně rozvázala pracovní poměr Zdenka Kleťenská a místo ní byla přijata Zdenka Haroková ze Sednic č. 370.

Dne 16. a 17. a 25. října vykonal na škole inspekci okr. školní inspektor Jaroslav Koláček.

Ve spolupráci se SRPŠ byl uspořádán v lednu ples a v červnu „Dětský den.“

V době prázdnin 1964 byla vybavena moderně pracovní fyziky a chemie s kabinetem. V poslední třídě byla vyměněna překenná podlaha za parkety. Zřízena byla šatna pro chlapce a šatna pro dívky. Ve sborovně byla zřízena křídeltka, v přízemí velká sborovna. Na celé škole byly vyměněny okapové žláby. Pozemek u horní školy byl oplocen a v horní budově byly provedeny nátěry oken. Všechny úpravy v kabinetech a zařízeních školy byly dílem obětavých občanů a rodičů a obětavých učitelů Fr. Mačky a B. Londina.

Školní

rok

1964

1965

Na počátku šk. roku došlo ke změnám ve složení učitelského sboru. Božena Pokorná, která působila na zdejší škole 17 let, byla přeložena na vlastní žádost na ZDŠ v Příboře. Místo ní byla ustanovena Alena Kuncíková, absolventka

Pedagogického institutu v Ostravě. Pochází z Kopřivnice. Pro nemoc Vlasty Londinové byla ustanovena na zastup Adéla Tážká z Příboře. Jiřina Peichlová přešla z družiny do mateřské školy.

Družina byla do nástupu V. Londinové do 15.11.1964 uzavřena.

Po opětovném onemocnění V. Londinové byla ustanovena místo ní Věra Tkáčová z Nové Horky. Posledně působila v Oseku u Lipníka. Alena Kuncíková odešla 1. dubna 1965 na dovolenou pro mateřství. Místo ní byl přijat na zastup učitel - důchodce František Busek z Příboře. Ostatní učitelé:

František Mačka, ředitel, Jaroslav Krakoš, zástupce, Vavřincová Idenka, vedoucí PO, Karbanová Ludmila, Kašparová Marie, Hlodutková Hedvika, Olejáková Drahoslava, Trojčinská Vlasta, Hanzelková Marie, Londin Bohumil, Jiřina Peichlová, vychovatelka v družině mládeže.

Do náboženství se přihlásili 3. žáci. Vyučoval farář Felix Gurán z Libhoště.

Počty tříd a žáků:

1. třída	27 žáků
2. třída	24 žáci
3. třída	22 žáci
4. třída	33 žáci
5. třída	24 žáci
1.-5. třída	130 žáků

6. třída	27 žáků
7. třída	27 žáků
8. třída	31 žáků
9. třída	17 žáků
6.-9. třída	102 žáci
1.-9. třída	232 žáci.

Z učitelů obdrželi Bohumil Londín a František Mácha u příležitosti 20. výročí osvobození od ONV pochvalné uznání, Ludmila Karbanová čestné uznání od MNV za vedení místní knihovny. Po volbách v r. 1964 byl jmenován předsedou školské komise Emil Frydrych a v r. 1965 se stal předsedou Josef Brachovec. V měsíci dubnu vykonal na škole inspekci okr. škol. inspektor Vladislav Poláček.

Škola se aktivně zapojila do příprav na III. celostátní sportakiádu v Praze. Dne 20. června se konalo v místě veřejné cvičení, které se vydalo. V týdnu od 27. června do 5. července cvičilo v Praze: 5 žáků, 4 žákyně, 5 mužů, 5 žen, 5 vojáků, 2 dospělky, tj. 26 cvičenců z naší obce.

Za nácvik skladeb byl odměněn Krajským národním výborem Bohumil Londín a Drahoslava Olejáková Okresním národním výborem.

Dnem 1. července 1965 odešel do důchodu zástupce ředitele p. Jaroslav Hraškoš z Přebora. Do Lednic přišel z Neplachovic u Opavy v roce 1953. Působil zde 12 let. V posledních letech si postavil v Přeborě rodinný domek.

Školní rok

1965 - 66

Školní rok 1965/66 byl zahájen 1. zářím 1965.

Zástupcem ředitele byl ustanoven od 1. zářím Bohumil Londín. Zdenka Vavřincová byla ustanovena stálou skupinovou vedoucí s úvazkem 10 hodin týdně. Na druhý stupeň přišla Anna Lindlerová z Libhoště. Působila v Zátoru. Na první stupeň byla ustanovena Věra Michálková ze Lednic, která působila ve Studénce. Školní družina byla pro

Dále působili na škole: ředitel František Macha, Karbanová Ludmila, Kašparová Marie, Hodišková Hedvika, Trgčinská Vlasta, Fkačková Věra, Kanzelková Marie, Olejáková Drahoslava. Dne 7. února nastoupila dovolenou pro mateřství Marie Kanzelková. Místo ní přišel na zásluh Rudolf Špurnek z Nového Jičína.

1. třída	25 žáků	6. třída	25 žáků
2. třída	29 žáků	7. třída	30 žáků
3. třída	21 žáků	8. třída	25 žáků
4. třída	26 žáků	9. třída	24 žáků
5. třída	32 žáků	6.-9. třída	104 žáci
1.-5. třída	133 žáků	1.-9. třída	237 žáků

Předsedou SRPŠ byl zvolen Antonín Boháč. Předsedou školské komise MNV byl opět Josef Krachovec č. 344.

Inspekci na škole vykonal v měsíci dubnu okr. školní inspektor Vladislav Polách.

Dne 1. července odešla do důchodu školnice Anna Börischová, místo ní nastoupila Zdenka Haroková a na uprázdněná místa v jídelně byla přijata Vítězslava Michalíková.

Školní rok 1966/67.

O prázdninách dne 24. července 1966 postihla zdejší obec katastrofální povodeň o které je zmínka na jiném místě této knihy. Byl zaplaven byl školnice a školní dílna v č.p. 252. N. p. Byloshav adaptoval tuto budovu výhradně celou pro školní dílnu nákladem 50.000 Kčs. Byl obnoven nebyl a školnice Marie Kudličková byla přestěhována do farní budovy. Na jaře 1967 se odstěhovala do Brna za man-

řelem, který tam má zaměstnání. Místo ní byla přijata Jarmila Kurmenská č. 86.

Učitelský sbor byl na počátku roku keze změn. Nově byla ustanovena na řízenou praxi (čtvrtý rok studia) Marie Tauberová z Kopřivnice. Dále na škole působili: ředitel František Mácha, zástupce ředitele Bohumil Londín, Karbanová Ludmila, Kašparová Marie, Hodulková Hedvika, Michálková Věra, Trojčínková Vlasta, skup. vedoucí Zdenka Vavřincová, Tkačová Věra, Olejáková Drahomíra, Šindlerová Anna, Kanzelková Marie. Od 1. října byla přeložena skupinová vedoucí Zdenka Vavřincová do Kopřivnice. Místo ní převzala funkci v PO Vlasta Trojčínková. Na její místo přišla Libuše Tomanová z Přebora, která posledně učila v Žávišicích. Od října do konce března zastupovala učitelka-duchodkyně Josefa Beňáková z Přebora nemocnou H. Hodulkovou. Od 14. března do konce školního roku nebyl pro nemoc srdce přítomen ředitel školy František Mácha.

1. třída	22 žáci	6. třída	30 žáků
2. třída	25 žáků	7. třída	27 žáků
3. třída	26 žáků	8. třída	25 žáků
4. třída	21 žáků	9. třída	19 žáků
5. třída	26 žáků	6.-9. třída	101 žáků
1.-5. třída	120 žáků	1.-9. třída	221 žáků.

Koncem školního roku byly z farní budovy přestěhovány dílny do nové dílny v č.p. 252. Na jaře byl založen ve školní zahradě školní pozemek. Tak se podařilo soustředit všechny složky výuky do jednoho celku. Do farní budovy byl přestěhován nájemník a poradna pro matky a děti z č.p. 336, které je adaptováno n.p. Bylo stav pro mateřskou školu. Na povodňové škody obdržel M n v dostatek finančních prostředků. Proto byl nakoupen pro školu nábytek v ceně 33.000 Kčs.

O prázdninách v roce 1967 byla provedena generální oprava záchodu.

Zdivo záchodů, postavených v roce 1911 silně praskalo. Po odkrytí základů bylo zjištěno, že základy záchodů - sed' severní a západní byly postaveny na odpadovém kanále loženém z lomového kamene v r. 1891. Byl to přepadový kanál jímky, který vyústoval až v potoce. Proto bylo nutno starý kanál opravit, zdivo základů podbetonovat, a novou kanalizaci doplnit žláby pro svod povrchové vody do jímek. V roce 1965 byl instalován vodovod v jižní části budovy, v druhé polovině byl zaveden o prázdninách 1967.

Koncem prosince a počátkem ledna provedl na škole inspekci okresní školní inspektor Vladislav Poláček.

Dne 1. dubna byly upraveny učitelům platy.

Jména		Plat před r. 1956	První úprava 1956	Úprava 1967	(v Kčs)
Karbanová	Ludm.	896	1350 (1238)	1600.-	
Kašparová	Marie	1226	1620 (1530)	1900.-	
Michálková	Veřa	-	1250 -	1400.-	
Stodůlková	Helv.	1074	1530 (1350)	1800.-	
Trojčinská	Olasta	-	1270 -	1558.-	
Tauberová	Marie	-	975 -	1250.-	
Hanzelková	Marie	-	688 -	998 neplný úvazek	
Londín	Bohumil	1258	1800 (1700)	2300.-	
Mařha	Frant.	1170	1950 (1440)	2400.-	
Olejáková	Drahošl.	996	1460 (1250)		
Šindlerová	Anna	-	1620 -		
Tkáčová	Veřa	-	1460 -		
Tomanová	Libuše	-	1350 -	1600.-	

V záznamech jsou uvedeny částky, které byly v r. 1956 v září vypláceny. Ve sloupci „První úprava 1956“ jsou uvedeny poslední platy před zvýšením v r. 1967.

Školní rok

1957/58

57/58

Školní rok 1957/58 byl zahájen 1. zářím
projevem ministra školství Fr. Kaňky.

Tento zápis byl při psaní této knihy ne-

doplněním přeskočen, proto je zápisán dodatečně.

1. a. třída 19 žáků

1b. třída 19 žáků

2. třída 29 žáků

3. třída 42 žáků

4. třída 41 žáků

5a. třída 27 žáků

5b. třída 25 žáků

6. třída 34 žáků

7. třída 25 žáků

8. třída 26 žáků

6.-8. třída 85 žáků

1.-5. třída 102 žáci

10. třída 287 žáků

1.-5. třída 202 žáci

Na škole působilo 12 učitelů. Blažena Urbicová byla přeložena do Uhav-
né. Ostatní učitelé zůstali jako ve šk. r. 1956/57.

Do náboženství se přihlásilo 144 žáků t. j. 64,5%.

V pionýrské organizaci bylo ve 4.-8. třídě z 178 žáků 102 žáci t. j. 57,8%.

Předsedou SRPŠ byl zvolen Josef Kloudan z č. 97.

V měsíci říjnu se rozmohla silně chřipka. Onemocnělo 40% žáků
a 7 učitelů. 3 třídy byly po dobu 6 dnů zavřeny.

Dne 31. října odešla na mateřskou dovolenou Ludmila Karban-
ová. Místo ní byla ustanovena Milada Kocourková z Příbora.

Dne 12. dubna 1958 byla přeložena do Mořkova.

Průhledná tabulka o počtech tříd a žáků od r. 1945.

Školní rok	Počet tříd	Počet žáků	Průměr. počet ž. na 1 tř.	z toho		Poznámka
				z Libhoště	z Bartošovic	
1945/46	8	286	35,7	?	?	Povinná docházka do 14 let
1946/47	9	317	35,2	48	19	
1947/48	9	283	31,4	32	10	
1948/49	10	314	31,4	43	17	Povinná docházka do 15 let.
1949/50	11	361	32,8	43	35	
1950/51	11	354	33,1	?	?	
1951/52	10	353	35,3	35	10	Povinná docházka do 14 let
1952/53	11	359	32,6	?	?	
1953/54	9	302	33,5	} jen žáci ze Sedlnic		
1954/55	11	308	28,-			Povinná docházka do 14 let
1955/56	11	307	27,9			
1956/57	10	289	28,9			
1957/58	10	287	28,7			Povinná docházka do 15 let
1958/59	10	281	28,1			
1959/60	9	270	30,-			
1960/61	9	270	30,-			Povinná docházka do 15 let
1961/62	9	294	32,6			
1962/63	9	265	29,4			
1963/64	9	242	26,8			Povinná docházka do 15 let
1964/65	9	232	25,7			
1965/66	9	237	26,1			
1966/67	9	221	24,4			Povinná docházka do 15 let
1967/68	9	216	24,-			
1968/69	9	214	23,8			
1969/70	10	231	23,1	21		Povinná docházka do 15 let
1970/71	11	221	20,1	39		
1971/72	11	234	21,3	58		
1972/73	11	246	22,3	?		

10 LET

Pionýři zdejší školy oslavili 23. dubna 1959 10. výročí založení Pionýrské organizace. Dopoledne proběhly závody družstev a klídek. Odpoledne v 18 hodin se konalo slavnostní shromáždění v sále obecního hostince. Přes 70 pionýrů obdrželo za splnění úkolů Rudou hvězdičku a 20 nejmenších složilo slib do žisek. Okresní výbor Československého svazu mládeže věnoval pionýrské organizaci skupinovou vlajku se sluhou, kterou přijal zástupce KPC. Věsmická organizace věnovala plakety. Večer byl v parku slavnostní táborák. Vojaři z letiště zpestřili večer vystřelením světelných rakety a dělbuchů. Na druhý den byl v kině promítán film „Mladá garda“. Odpoledne odjeli zástupci PO do Nového Jičína na okresní slavnost. Pionýrskou organizaci zastupovali v Praze na ústředních oslavách 10. výročí PO pionýři Marie Krutílková a Jiří Mácha.

První

celostátní

SPARTAKIÁDA

Vývocholením veškeré tělovýchovné činnosti v naší republice bývaly v minulosti sokolské slety, které se konaly vždy tradičně v Praze. Na posledním sokolském sletě v roce 1948 byla z naší obce jen několik občanů jako diváků. Cvičících nebylo, protože Tělovýchovná jednota Lokol byla v obci založena až po XI. sletě.

Pokračováním sokolských sletů se staly celostátní Spartakiády (ve zkratce CS). I. CS se konala v roce 1955 a byla součástí 10. výročí osvobození naší vlasti. Na tuto spartakiádu se dobře připravila i naše jednota, zvláště dobře pak naše mládež. Celé dva roky se cvičenci připravovali na tyto výjimečné tělovýchovné dny. Než odjeli do Prahy nacvičili si skladby doma i v okolních místech. Již dne 3. března 1955 konala se v sále obecního hostince

TĚLOVÝCHOVNÁ AKADEMIE.

Na program byly ukázky a přípravy na I. CS. Akademie byla odpoledne pro děti, večer pro dospělé.

Dne 15. května 1955 se konalo ve vzdálené obci Oknskové veřejné cvičení III. okruhu Sokola v zámeckém parku za účasti jednot z Rybího, Barbošovic, Lávišovic a za účasti škol. Z naší jednoty

cvičilo 22 žáků z mateřské školy, 90 žáků skladbu s krychlemi, 88 žáků skladbu Zlatá brána, 36 chlapců a 51 dívek prostná, 70 žáků školy prostná dorostu, 18 mužů a 32 žen prostná, a čtyři skupiny po osmi cvičencích na kope, kladině a bradlech. Celkem 437 cvičenců. Dne 29. května se zúčastnili cvičenci Okresní sportovní hry v Kopřivnici na Záleskové stadionu a pak v Ostravě. V Praze cvičilo 47 žáků a žákyň (16 dorostenců a dorostenek z uvedeného počtu 47 žáků), 8 mužů a 8 žen. Za účast na I. CS byla naše TJ Sokol odměněna čestným uznáním.

I CS

Také II. CS se cvičenci naší jednoty a žáci zdejší školy zúčastnili. 14. června 1959 vystoupili již v naší obci, pak na okresní sportovní hře v Příboře a na krajské v Ostravě.

395-397

2. června 1960 bylo opět v obci veřejné cvičení, které bylo součástí oslav 15. výročí osvobození naší vlasti. V posledních červnových a v prvních červencových dnech zastupovali naši jednotu a obec na Strahově:

8 starších žáků ve skladbě BPOV (Bud' připraven k budování a obraně vlasti!)

8 starších žákyň ve skladbě „Červené míčky“

6 mužů ve skladbě s tyčemi

7 žen ve skladbě „Rozséváčka“

III. celostátní sportovní hry se stala vyvrcholením oslav 20. výročí osvobození naší vlasti. Již 20. června konalo se místní veřejné cvičení. v Praze cvičilo z naší školy a TJ Sokol

III CS

398-410

5 žáků a 4 žákyně, 5 mužů a 5 žen, 5 vojáků, kteří byli v základní vojenské službě a 2 dorostenky. Jako průvodci byli Bohumil London a Stanislav Holíš.

Každoročně bývají pravidelně pořádána třídní cvičení nebo Dětské dny za účasti školy a cvičenců TJ Lokol. Po průvodu se vystoupení konají v zámeckém parku.

424-425 V první polovině roku 1955 jsme žili ve vzpomínkách na události v roce 1945. Celá naše vlast žila radostně naplněna hrdostí nad úspěchy dosaženými v budování socialismu a zajištění světového míru, naplněná vděčností k našemu osvoboditeli a ochránci mohutnému Sovětskému svazu, jeho armádě a lidu. Tak již prvního května po ranním budíčku dechové hudební osvětové besedy radili se občané k prvomájovému průvodu na dolním konci. Průvod prošel celou vesnicí až do Borovce, jak tomu bývá každoročně, a v devět hodin odjeli všichni účastníci autobusy do Příbora, kde se konají každoročně oslavy Svátku pracujících. Odpoledne v 16 hodin pořádal Lokol májovou veselici.

426 V sobotu 7. května sehrál divadelní odbor Závodního klubu Jatra z Příbora divadelní hru z doby okupace „Dnes večer čekaj přitele.“ V neděli dne 8. května byl uspořádán lampionový průvod

z parku k pomníku padlých sovětských vojáků. Po malé plavnos-
ti u pomníku odešli účastníci do sálu obecního hostince, kde
se konal pestrý kulturní program. Po programu byla lidová
veselice.

Dne 15. května 1955 se konala v zámeckém parku Okroková spar-
takiáda za účasti jednot, Sedlnice, Rybí, Libhošť a Bartošovice.

Do roku 1954 byly
dokončeny vnější úpravy
bývalého zámku. Pak byla během roku 1955-1956 pokračováno
k úpravám vnitřním. Zašlouh správkyň OB Vlasty Londi-
nové, učitelky zdejší školy; a jejich obětavých spolupracovníků
byl celý kulturní dům vymalován, před kulturním domem
byl vybudován taneční betonový parket a znovu byla reor-
ganizována a přemístěna knihovna. V polovině roku 1956
byl pořízen nový sovětský televizor „Temp 2“. Byl to v pořá-
dí pátý nebo šestý televizor v obci. Z počátku přicházelo
shlídnout některé pořady hodně občanů. Postupně nadvětěr-
nost klesla, protože občané si kupovali televizory sami.
V roce 1965 byl tento televizor předán do užívání škole.
V letech 1964-1965 byla knihovna přemístěna do přízemí

432 - 435

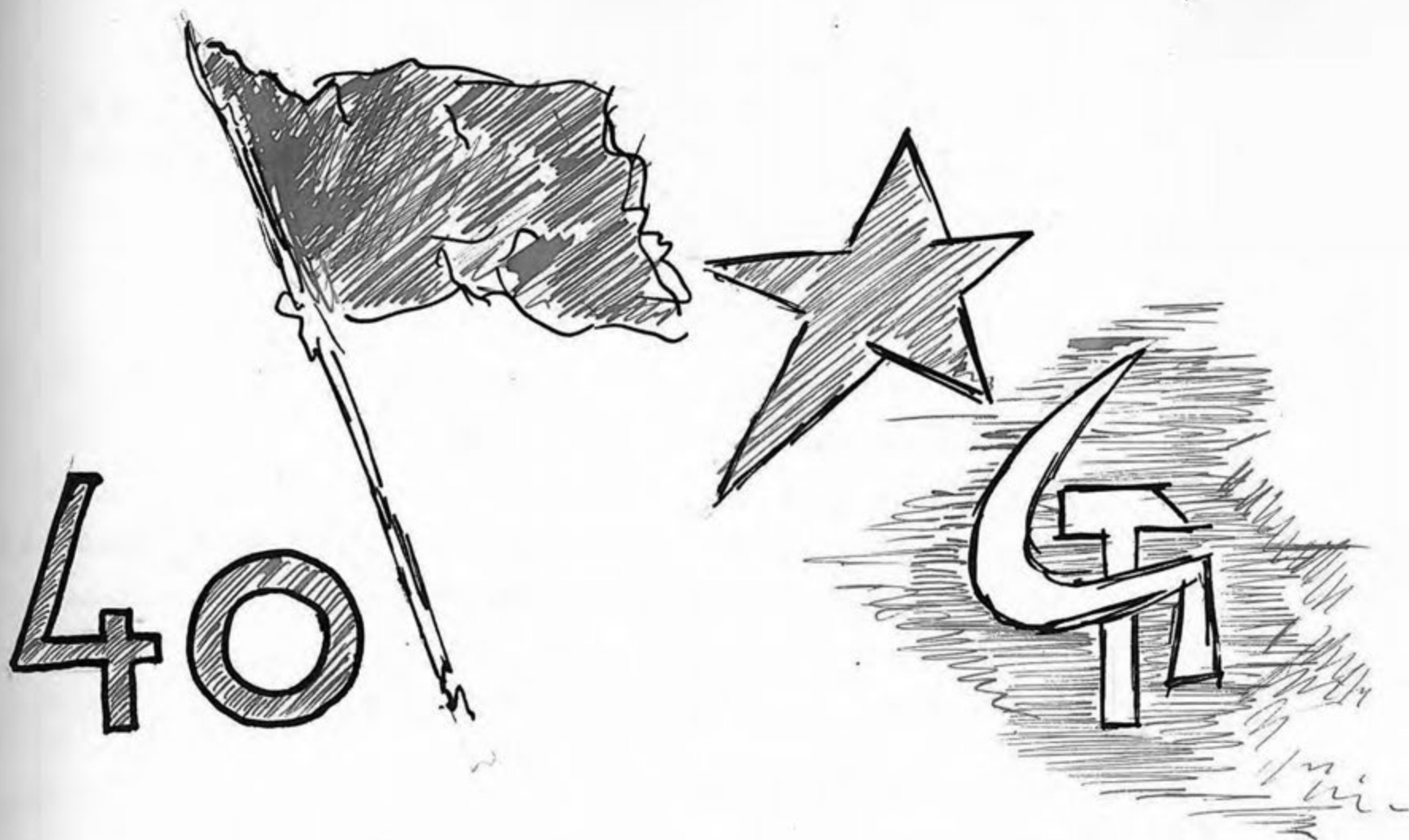
do bývalého sálu, největší místnosti v budově. Byl pořízen nový moderní nábytek, interiér byl velmi vkusně a moderně upraven. Knihovnu vede již po několik let učitelka zdejší školy Ludmila Karbanová-Lasecká. Knihovna patří mezi nejlepší venkovské knihovny v okrese. Správkyně OB Vlasta Londinová se v roce 1963 funkce vzdala. Vykonával ji pak Jaroslav Šrakoš až do roku 1965. Pak nebyla funkce nikým pořádně obsazena. Kulturní činnost byla v letech 1960-1967 velmi slabá. V roce 1957 byl jmenován správcem OB Josef Návrat st. č. 403. V dokladech k této knize jsou fotografie zámecké budovy v různých obdobích, které dokumentují pravý stav budovy a parku. V parku jsou udržovány pouze chodníky. V letech 1962-63 byly cestičky zničeny vojenskými vozidly při cvičeních armády. Protože celý objekt je chráněn památkovým úřadem, byl na zákrok MNV a KNV vstup vozákům do parku těžkými vozy zakázán. V posledních letech se v parku značně rozšířily sněženky.

436 -

V místnostech knihovny v prvním poschodí byla vybavena síň „Sboru pro občanské záležitosti“, kde se pořádají pravidelně vítání novorozenců a jiné rodinné slavnosti. O činnosti „Sboru pro občanské záležitosti“ bude zpráva na jiném místě.

Přehled knihovníků M L K od roku 1945 - umístění L K.

Oleják Jaromír č. 89 (na MNV), před ním Poldáček František z č. 65 (také na MNV) pak učitelka Drahomíra Jančarová-Olejáková (v rámci) a od r. 1955 do dnes Ludmila Lasecká-Karbanová.

Dne 7. listopadu 1957 byla uspořádána v sále obecního hostince
za účasti 230 občanů velmi pěkná oslava

40. výročí VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIÁLISTICKÉ REVOLUCE.

Po ukončení vytrnávala k tanci místní dechovka OB a tak přítomní
v radostné náladě po zdavilé slavnosti zakončili hezký večer.

Každoročně jsou odesílány zdavice občanů naší obce štafetou
do okresního města. Tato zdavice odveze vždy podle přesného plá-
nu cestu štafety v rámci okresu do okresního města spojka. Vždy
v den výročí jsou pořádány v místě lampionové průvody
k pomníku padlých rudarmějců za doprovodu dechové hudby,
kde se koná malá upomínková slavnost. V dokladech je
fotografie několika zdavic z jiných obcí, mezi nimi i naše,
sedlnická.

Bijí zvony, trdné hrany
bijí v rytmu bolestném
v myslí, snášet rány.....

Na poslední cestu mřšel
bolestí spjat ršechen lid,
tomu, který z lidu vyšel....

440-445
Hluboký zármutek naplnil naše srdce, když jsme vyslechli
zprávu, že 13. listopadu 1957 zemřel prezident republiky

Antonín Zápotocký.

Přes čtyři roky byl prezidentem od svého zvolení 21. března
1953.

Dáno sedmnáctého listopadu. Praha, matka měst, se pro-
buzí zahalená mlhavým oparem. Ticho - velebné hluboké ti-
cho se klene nad hradem. Za Malýášovou branou před
prvním hradním nádvořím stojí nehmleť záslupy lidu.

V celé naší vlasti ustane ve třináct hodin práce, zmlkne
ruch závodů a ostatních pracovišť, zastaví se doprava.

Pětí minutami ticha uctí republika památku státníka,
který věnoval všechny síly jejímu rozkvětu.

V poledních prošel Prahou smuteční průvod.

Ostatky prezidenta Antonína Zápotockého byly ve večerních
hodinách po závěrečném smutečním obřadu v krematoriu
zpopelněny.

Ve škole i v obci byly konány upomínkové smuteční byzny.

Antonín Novotný

prezidentem republiky

V nejtěsnějším spojení s pracujícím lidem
ji vždy vytrvale pracoval pro uskutečnění cílů
strany, pro blaho našeho lidu. Celý Tvůj život,
drahý soudruhu Novotný, od samého začátku
Tvé práce ve straně, je prodomnut skomností
obětavého revolucionáře, který bez váhání
nastupuje tam, kde toho vyžaduje zájem strany - - - - -

(Z dopisu ÚV KSČ k 50. narozeninám A. Novotného.)

Dne 19. listopadu 1957 se sešlo Národní shromáždění Českoslo- 446-447
venské republiky ve starobylém Vladislavském sále pražského
Hradu, nejkrásnějším a klenotů pozdání gotiky k volbě presi-
denta republiky.

Prezidentem republiky byl zvolen

Antonín NOVOTNÝ.

Po svém zvolení a vykonání slibu a po přehlídce na hradním
nádvoří vykonal slavnostní cestu Prahou.

Tak byl zvolen pokřtí prezidentem republiky dělník,
komunista, oddaný straně a svému lidu.

1948

VÍTĚZNÝ

ÚNOR

1958

447

Dne 24. února 1958 jsme vzpomněli na oslavě konané v sále obecního hostince za účasti 104 přítomných slavné únorové dny roku 1948. Před 10 lety vzal v naší vlasti pracující lid vládu do svých rukou. Nastala doba budování socialismu a likvidace buržoazních a kapitalistických sil.

Na slavnosti zapíval pěvecký sbor osvětové besedy vedený uo. Jan. Krakošem. Po slavnostním projevu byl promítán film „Po noci den“.

V pátek dne 21. února 1958 se konal v Novém Jičíně

Slavnostní akce na počest 10. výročí února 1948.

Akce byla spojena s vyznamenáním zasloužilých pracovníků.

Z naší obce obdrželi vyznamenání za dobrou práci od K V K P Č

soudruh Mrkvička Bohuslav, předseda místní organizace K P Č
za práci ve straně a v JZD a pevný a neochvějný postoj v únoru 1948.

Okresním výborem K P Č:

soudruh Brětislav Vybíral, předseda M N V, za práci ve straně a v
továrně,

Oleják Adolf st. za práci v JZD a ve straně,

Klos Robert - jako starý člen strany za práci ve straně,
v lidosprávě a v požární ochraně.

Filip Jan, ředitel školy - za práci ve škole, ve stranické orga-
nizaci v Příboře.